

ليکنی: ژباړه او شعرونه

(بې غږه خبرې)

کتاب
Ketabton.com
ژباړه او راټولونکی: اکرام الله زيار

f PRINCE IKRAM

0777638977
0711638977

(c) Ketabton.com: the Digital Library

که چیرې تاسو هم غواړئ چې کتابونه فی ډیف کړئ
نوو ماته په دې وایسای مسیج وکړئ 071638977

چی می ورغے زخم بیا تازہ کڑی
ہنہ مغرورا لیوانی چرتہ دے

چې ځواني وي ، ارمانونه خو به وي...

او بیخی بیخوندا بے سووروا یمہ
مانباما هغه یو سریے چرتہ دے

زما به هم تقدیر تغیر و کری

زه هم خدای لرم

پالی

خپله دا وړه غوندې هڅه په ډیر مینه او احترام

ڊاڪٽري شيڪلا (سعادت) ته ڊالي ڪوم چي په سختو شرايطو ڪي

ماسره سنگه په سنگه ولاړ وه زه وياړم چي داسي يو ملگري لرم

FB COM PRINCE IKRAM

بی غره خبری

پیل

شور می دَ ستري زرد د سترو پرهرونو لارو

یو سرے خه لارو چې خوند د ماښامونو لارو

ښايي هرڅه هير کړم، خو د

هغو خلکو مهرباني به هيڅکله

هيري نکړم چې په سختو کي

راسره وو.

ملگری!

په دې نړۍ کې هر څوک یو ملگری ته اړتیا لري، چې د ترنم غونډې واوسي او هره کرښه یې له ستاینې ډکه وي، که تاسو ورته د ساز او سرود په څېر نه شئ کیدای؛ نو په دې نړۍ کې درته هېڅ اړتیا نشته.

،هیروم یې نه

ستا ټولې ترڅې خاطرې مې!

د زړه په کتابچه کې هماغسې لیکلې .

په تا مې ستا کاته هم نه لوریږي .

ستا د کور ټولې اړینې ماتوم .

پوهیږې زما (۰۰۰)

هیڅکله یو هلک ته دا مه ور زده کوی چی
څنگه تاسو سره چلند وکړی ځکه که په رښتیا
مینه در سره لری په خپله خوښه یی کوي.

کالونه وړاندې!!

تصادفا،

بی له فکر او سوچ!!

زړه تا انتخاب کړی.

ستا لپاره؛

وځورېده،

وځورېده او ودرېده،

تردې خپل ځان یی مات، مات اوټوټی که.

اوس کالونه وروسته؛

پر خپله ټاکنه پېښمان دی.

ستا هرېدل غواړي.

زه پوهېږم وخت نيسي،

تر دې چې،

شايد دا زړه بې حرکتې شي؛ او ته يې په كامله

اندازه هېر كړی نه وي

زه نور د هيڅ شي په كيسه كې نه يم ما هرڅه

!!! له لاسه وركړی چې ما غوښتل

هر څه موقتي دي احساسات فکرونه

اړيکه ژوند او حتا انسانان هم

زما د ژوند تر ټولو بد ترينه كال وه 2023

هيڅوك !

نه راځی چې

ستاسو ژوند جوړ کړی .

ستا

ژوند ستا مسؤلیت دی

په هغه ځان پسې مې زړه خوږېږي چې ته یې نه
پیژندلې

هره هغه دروازه، او کړکۍ وتړئ چې تاسو
دردمن کوي، مهمه نده چې بهرنۍ صحنه څومره
ښکلې او زړه راښکونکې وي

کړښې

چې یې درته وویل

!يو څه واغونده یخ دې ونه، وهي

!په ځان دې پام کوه

بی غوه خبرې

!ماښام وختي کور ته راځه

.جواب کې ورته ووايه چې

«زه هم درسره مينه لرم»

ځای یا مکان هېڅ ارزښت نه لري کله چې

هغه څوک پکې نه وي چې ته مينه ورسره

لري

په سختو ورځو کې ذهني ملاتړ نه هيريدونکي

دی

.پوهيږي

زما د زړه درزا

دوه حالتو کېنې ډيره تيزيږي.

او بی اختياره کيږي

یو...!

ستا د عکس په لیدو

بل...!

ستا د نوم په اورېدو..

درد تل بڼایسته وي یوازي بڼه زړونه
انتخابوي

..او بڼکي...!!

،او بڼکي صرف څاڅکي نه بلکي کلمې او جملې دي
خو خبره داده چې هر څوک یې نشي لوستلای

ډیر خلک نه د خپل زړه کار کوي نه د زړه خبری
لیکي او نه د زړه خبری وایی ځکه ویریزې چی خلک به
څه وایی زه وایم د خلکو پروا مه کوه دلته د خلکو
عادت دی څوک چا ته او په چا پسی بڼی خبری نه کوی

بی غره خبری

نو بنه ده چی ژوند د په خپل زړه وکړی او خلکو ته بلی
بلی ووايي

په ژوند کې هېڅ کله هم تسلیم نشی
ځکه چې د هرې ثانيه په تیریدو سره
تاسو خپل هدف ته نږدې کیږي

هغه ژوند او ارمانونه مه هیره وه چې تایی د لاسته راوړلو
!!!! لپاره له ځان سره وعده کړې وه

د ځان سره داسې چلند وکړه...
لکه د خپلې مینې سره یې چې کوي.

ویل یی، څه دی خوبښیږي؟

ما وېل: یو څو کتابونه، له خلکو ورک ادرس، ته، او د
باران د څاڅکو شور.!

هیڅکله هم د ماتو او تیروتنو له امله مو مه ناهیلی کړئ!!!

ځکه ستاسو همدا ماتي او تیروتنې دي

چې ستاسو د تل پاتې او همیشنی خوبښیو او بریاوو لامل
گرځي

له هغې اولې شپې، له هغه وخته چې

کله مې ته لیدلې یې بیا مې مینه پیژندلې

له همغې اولې شپې مخکې مړ وم.

ایا تاسو داسې یو څوک لرئ چې لاندې جملې درته کاروي؟

په سکون شي.

ډوډۍ دې خوړلې ده؟

کله چې کور ته ورسېدې یو میسج وکړه.

په ځان دې پام کوه.

ایا کافي پیسې لري؟

ایا غواړي چې مرسته درسره وکړم؟

ایا ته مطمئن یې چې ښه او جوړ یې؟

که ماته دې ضرورت وه؛ نو همېش دې په خدمت کې یمه.

ډېره لږه هڅه هم د زیات ارزښت وړ ده.

دا د دې ښودنه کوي چې یو څوک څومره تاسو باندې پام کوي

بدې ښیراګانې له خولې وځي ستا سفر ته مې

سترګې نور په ډېرو کتو سترې شولې وړ ته مې

تلی؛ زما د چیغو دې ذره پروا هم ونکړه

لږ خیال به دې کړی و د مات زیرگی پرهر ته می

23/12/1401

داسې دې رامات کړلو باور خو څه بنګړی نه دی

اوس که ملایکه هم شي، نه راځي نظر ته می

هیڅ هم ملامت نه یی، ما خپله په خپل ځان کړي

ته لایق د پښو نه وې، راپورته کړلې سر ته می

نه وایم، په ده پسې به ټکی بد هم نه وایم

تیتې سترګې پاتې یم خپل باور ته می

سخته نه

البته دردونکې ده !

چې له ډېرې بې کسی دې

تولی خبری له خپل

خان سره وکړي ، بی غره ماته سي

او هيڅوک پوه هم نسي ...؟! (ځي)

او زه هغه ښه څه شوم

چې خاص ستاد مخ هندراه می رغولی شی

ته می چې ولیدی،

ومی ویل،

ژوند هم څه یو ښکلی خوب دی...!

غلي یې وخنډل او بیا یې ووی،

وضیغت دنیا ده، جنت نده...!

کله کله می زړه خفه شي

نا هیلې شم

وايم نور نشم کولی؛

مگر.....

يو څه می بېرته هڅوي:

چې ته الله لري

او الله دې هر څه لري

سل کاله وروسته به، د هېچا هم په یاد نه وي چې،

تا د خلکو د خبرو په وجه، خپل ارمانونه قتل کړل..!

او خپلې فیصلې دې بدلې کړې، شاید ستا څهره به هم د چا

په یاد نه وي،

لنډه دا چې، دا ستا ژوند دی او الله تاته درکړی،

هغه څه چې ته پکې خپله کامیابي وینی،

او ستا ژوند پرې رنگینيږي، په همغه لاره لاړ شه..!

خلک هېڅکله له چا راضي شوي ندي.

که ریشتیا درته ووايم،

په ژوند کې مې د حوشحلي په نوم هيس پاتې ندی

د چپل د غم دپټولو په خاطر په هر سه کې د چپل حوشحلي
کوشش کوم،

مگر د ننه چی زه سومره یوازې یم

په دی یوازې زه خبر یم.

مونږ دومره په مینه کې ډوب وه،

چی تر سهار به مو شپي ورته سبا کولی، خو له ده، نه وو،
خبر چی دا ټول یو تمثیل ده.

ټولي اړیکي په خیانت نه وي

بی غره خبری

بعضی هلکان او انجوني حتا د حلالي نکاح لپاره د شپې خپل
رب ته ژاري!

اړیکې زړه کې جوړېږي،

په خبرو سره نه.

ځيني د زیاتو خبرو وروسته هم نه خپل کيږي،

خو ځيني خاموشه چپ وي مگر خپل وي..

دوه زړه دریوشت کال نه،

زما دژوند

هره شېبه له سلګیو سره تېره شوې؛

بغیر له هغو

څو شپو چې ستا په خوا کې اوسېدم.

مور.

د هیلو په فریب کې.

خومره عمر و باېله

زه کله کله د شپې

ناوخته د کوتې کرکې ته ناست یم

او حیران یم چې دا خلک چې

د شپې ناوخته وینن وي په

سړک موټر چلوي خوب نه ورځي؟ دوی هیڅکله دا فکر نه

کوی چې شپه د خوب لپاره ده. موږ ولی کار کوو؟

او ځینې بیا داسې هم شته چې د حالاتو له امله یا شاید د

خپل ځان له امله پیاده رو کې آرام خوبونه کوي. په دوی

خو موټرو شور او اوازونو نه دي اغیزمن شوي؟

او د مخامخ وادنی کرکې کی یو رڼا راځي . داسې داسې

بنکاري چې اوس چا خوب نه دی کړی! نو آیا دا نورې

کرکې چې نه روښانه کيږي تر شا یې خلک آرام خوب

بی غره خبری

کوي! هو مگر یو څوک کیدای شي د بی خوبی له امله خپل
موتی بدل کړي. چی دوی په کوم مصیبت اخته دي؟

زما په شان یو څوک به وي چی خالي کوڅه کی له کی له
کړکی بهر تکیه کوي. د نورو کورونو څراغونه ګوري او له
ارام چاپیریال خوند اخلي. هغه کسان چی په دي فکر کی وي
چی په دي وخت کی به د خدای په ذکر مشغول وي او هغه
کسان چی له اوږدې منډې وروسته به په ارام ویده وي هغه
کسان چی انتظار دسهار کوي او داسې چی ارمان یی کوي
اوږده شپه. او یو څه خاص شاید زما په څیر ډیر خاص
وي څوک چی

د دي ټولو په اړه فکر کوي

زه فکر کوم چی شپه د ورځې په پرتله ښکلې ده دا ارامه
ده زه د خلکو سره په ځانګړي ډول د دوی چلندونو سره
کډو. یم نه پوهیږم چی ولې شاید زه عجیبه یم هو شاید
ډیری خلک ووايي چی زه عجیبه یم.

ته چی راځی؟

د کتاب پاته به اوښتی وي

ډېر کلونه به تېر شوي وي مابه د ژوند درېيم فصل لوستلو ته
راخیستی وي،

د جمود لفظونه به ویلو ته بلها ډېرې کیسې ولري اظهار د
درون به یې ژباړلی وي،
ته چې راځي؛

څوک به انتظار نه وي انتظار به د پای ټکی موندلی وي،
څه به هیلې توکېدلي وي څه به امیدونه قطع شوي وي،
زمان به د حیرت کمیس اغوستی وي او ما به په اغزنه لار
مزل پیل کړی وي.

ته کله راځي!؟

هغه وخت چې موسم به یاغي شوی او هوا به ناتوانه
دیادونو د راوړلو وي.

زړونه دمینی د گفتاره ستړي کړي او ماتیري

تصور نوي خلا دمحببت دکهکشانه غواړي

ته چی نه یی؛

زما د درد په گېله څوک پوهیږي؟

زما چوپتیا ته څوک غږونکې ژبه ورکړي؟

څوک به درد د بېوسۍ راسره وڅکي؟

څوک به د ناآشنا سفر بار ته اوږه راوړي؟

ته چی راځي؛

ما به د غزل قانون زده کړی وي د شعر تږي گلابونه به اوبه
وي

ټول زړه تنگي به یې لوستلو ته راغلي وي

او شعر به ستا دنوم حروف کی ختم شوی وي

ته چی راځي؛

په مثال لکه هوا راشه

او بیا په وجود کی لکه ساه توی شه...!

خبري»

بی غره خبری

پیغام راغی، د تیاری بندی کوتی خاموشي آن د موبایل کړنگ
ماته کړه، که ریښتیا ووايم کله خو انسان بیخي د لیکلو او
وېلو څه چې د اورېدلو او لوستلو حوصله هم نه لري!

- سلام، څنگه یی؟!

ع س ښه یم!

- (ع س) ولی دومره لنډ؟

ته خو پرې پوهیږی نور یی څه کوي ضرور نه ده چې تر
وبرکاته یی ورسوم!

- ډېر غصه یی نو...

تاته خو نه یم څه!

- پریږده بس، تا ټول عمر همدغسې تېر کړ، د غم جبی
میراجانه!

شبه وروسته می ورته ولیکل:

څنگ به احساس د چا د اوښکو وکړي

چا چي په ژوند چرته ژرلی نه وي!

بېرته يي ليکلي وو: زه خو يم، تل دي پوښتنه کوم، تا خو له هغې وروسته آن يوه ورځ هم د ياد په حافظه کې رانه وستم!

ما بيا:

زه خو دي د سترگو په ليدو پسې روان ومه

ورکه دي دنيا شي زه دي څه کوم دنيا سره!

ته نه پوهيږي، شتون يي شتون ته ويلی؛ اصلاً يوازي ته نه، له ما سره خو نور خلک څه چې آن ځان هم په سمه مانا نهشته، نه پوهيږم چې زه هم دلته يم که نه زما د بار، بار وژل شوي وجود ارواه داسې سرگردانه سر په دېوالونو وهي، خو يوه خبره مې ډېر زوروي او هغه دا چې له مرګه وروسته ژوند بيا پای نه لري او که داسې وي نو زما ارواه به په يو لايټناهي ژوند کې همدا چغې وهي چې:

زما د زړه ناکاره رنځه

نه رغېدی شي نه دي حال وئېلی

گل پلورنکي په معصومه څپره ووبل،

اوس مي کار بڼه نه دی،

ځکه اوس د پخوا په شان

څوک يو له بل سره مينه، نه کوي،

او نه گلان ورته ډالۍ کوي

ځيني وختونه دا زموږ خپلې هيلې دي

چې موږ مایوسه کوي

Sometimes it's our own

Expectations which disappoint us

وايي ژوند هله ښکلی شي چې کله پوه شو څه باید له پامه

وغورځوو او څه باندې تمرکز وکړو...!

بی غره خبری

ځینې وخت د یو چا خپل انتخابونه تر ټولو سترې تپروتې
بلل کیږي.

انتظار ستر اذیت دی!

هغه که موبایل په لاس د چا د پیغام وي، په درشل ولاړ د
چا راتلو وي، که په بستر پروت د خوب وي او یا هم که له
ژوند ستړی د مرګ وي.

نورې ټولې مرغۍ راغلي

له هغې کوترې پرته

چې مینه په کوم باز شوه

بام یې پرېښوو!

ده تللیو خلکو

په خوب لیدل، یو دردونکی

ملاقات دی

خینی وخت به دی زړه له خبرو ډک وي؛ خو چا ته د کولو
 حوصله به یې نه وي درپاتې، حتی له ځان سره به یې د
 راټولولو څه لاره چاره هم نه وي در پاتې، چې خپلې خبرې
 په لفظونو کې راوښاري او نورو ته یې په لیکلې بڼه وړاندې
 کړي، څو د زړه بوج دی سپک شي.

لنډه دا چې کله کله په انسان د زغم دنیا دومره رامحدوده او
 تنگه شي، چې بیا ترې د وتلو فرصت او لار هم نه مومي،
 چې ترې راووځي او خپل حالت ته د بدلون په صورت کې له
 خپل عادي ژوند څخه خوند واخلي.

*. ژوند وکړه

. د هغوی لپاره...

. چې ستا په هره خندا خوشحاله کیږي

ستا خدا هم

لکه دریدلي موسیقی

انسان یی په اوریدلو پینمانه شي

له ما مه خوابدي کپړه ...

نه مغروره یم ...!

نه بی احساسه ...!

یوازي ستري یم !

هو ستري ، لدې بی حایه اعتمادنو څخه ...

له همدې خاطره می زړه ته غټ قلف اچولی ...

کاش چې ته زما شي!

یواځي غواړمه هغوي ته ثابته کړمه

چې وایي مینه کی کامیابی شتون نلري

خینی وختونه زړه دومره...!

را ډک شي چې مخکې له...!

خبرو دي سترگي ډنډ ودریزي.!

فاصلې هېڅ ستونزه نه ده، ستونزه د انسانانو ده. ځکه چې
موږ له لمس کولو پرته په مینه نه پوهیږو. او مینه په جسم
نه په زړه محسوسیږي.

له ټولو هغو خسته او ستړی یم، چې «بیرون» پای ته
رسېدلي خو د «ننه» دوام لري...!

کوچنی زړه

څومره گیلې خدایه.

منم چې د سترگو په وړاندې مې نه یې

مگر،

هر چرته یی حم،

او

هر خه چي وینم،

تا پکي وېنم صرف تا

د مینې وروستی لپړل شوی لیک تر پېره خالي و،

خو اوښکې پرې توی وې

او اخبر کې یې لیکل شوي و: "بل حل به د خدای په مخکې
سره وینو".

عجیبه انسان یم !!!

څوک نه رانه هیریرې

خو چي زه به چاته یاد یم او کنه

بی غوره خبرې

هر انسان له ماتې وروسته هغه پخوانی «کس نه دی

دیوې وړې!

خاموشي تر شاه ډېرې کیسې وي غوره

زړه تنګون له نه پاملرنې غوره دی، په ځانګړې ډول د
داسې شخص له نه پاملرنې چې ته تر اوسه ورسره مینه
لري او هغه دې په کیسه کې هم نه وي، هر څه ته د پای
ټکی کیده، زړه تنګون او افسوس دې له
بیا-بیا زړه ماتېدو غوره دی!

لاري

پرته له خداي په امانې

فکر دی نه کوو

چې پرته له تا به په غذابه اخته کېږم

فکر دي نه کوو

چی ستا په یادولو به یو څوک په راوړني ناروغیو اخته کیږی

فکر دی نه کوو

چی ستا هیروول می د وس کار نه دي

فکر دی نه کوو

چی ستا سره د هري خاطري په یادولو به ماتی کیږم

فکر دی نه کوو چی تا حوزما سره ژمنه کړي وه

قسم دی کړي وو چی تل به ستا یم

ښایي فکر دی نه کوو

که خپله ژمنه ماته کړم

نو حدای ته به څه ځواب ورکوم

فکر دی نه کوو که یو څوک بی دلیل پرېږدم

په هغه به څه تیرېږی

فکر دي نه کوو ای! ژمنه دي نه وه کړي

چی تل به ستاسره وم هغه تیر وختونه دی

یو ځل هم یاد نشول

ستا مېنه ژمني قسمونه ټول دروع وو

ستا سره مې ټولي خوشحالي تړلي وي

اخیر هم لاري

پرته له دي چي چل جرم دي اختراډ وکړي

حوزه مې حډای ته ملامه نه یمه

زه مې اوس هم په خپلو ژمنو والاړیم

زما به ته یادیږي یاره

که د جنت په منرو والاړه یمه

بڼه شوه چي ستا له لوري وشوه

چي ملامه درته زه نشومه مېنه

نه پوهیږم ولۍ!

پدې ازاده نړۍ کی زما زړه تنگ او خفه ده ای پوهیږۍ؟

دا لیکنه چی مې لولې، له تاهم خفه یم.

نه وم خبر چي ستا جدایي به دومره قاتله وي!
په یوه تگ دي زما مسکا، زما خندا، زما خوښی، زما هيلي،
زما خوبونه ټول ووژل.

زه چي هر وخت ناهيلي شم،
د ژوند د سختیو مزل مي ستړی کړي او يا د شته ستونزو
او حالاتو له وجې بي انگېزي شم، خائنه په دي يوه جمله
ډېره لويه انرژي او هيله ورکوم، چي:
(سخت رول تل تکره لوبغاړي ته ورکول کيږي.)
نو دا اوس تاسي پورې اړه لري، چي خائنه څه ډول فکر
کوي

سمه ده چي ما ...
په خپلو احساساتو پښه ايښي ده؛
خو اوس هم ...

هماغومره مینه لرم درسره.

خه د ستري ژوند کپسه رایادوي؟

د میسج کرنګ شو، الفاظ یې خه داسې لیکلې و!

د مجنون بچیه!

ستاسو لیکنې له درده ډکې دي، له ورايه پکې یوه ستره
ناهیلې بنکاري، داسې انگېرم چې توک، توک شوی یې!

زه دې له خو کالو راهیسې تعقیبوم، خو ځلې مې هڅه
وکړه چې ستا له کیسې او داستان خبره شم، خو نن مې
زړه غټ کړ!

کولی شې درد مو راته بیان کړئ؟

ځواب مې خه په دې الفاظو ورکړ! ما ورته د بل چا شعر
یو ټوټه بیتونه رابېل کړل:

غم به وژلي وي نازکې جنی

شکر وباسه چې مینه نه یې!

بی غره خبری

بیا می ټینگار وکړ چې زما خلص خواب له دې بیت څخه
اخیستلی شي خو هغی ټینگار وکړ.

نو په داستان ویلو می ورته پیل وکړ.

په وروستیو کې یې دا کرښې راغلې چې و دې ژرولم.

نور می داستان په نیمايي کې بس کړو

ژوند دوام لري،

که ته وخاندې یا وژاړې.

په ځان دې هغه غمونه مه باروه کوم چې گټه نه کوي!

خپګان د پرون غمونه له منځه نه وړي خو د نن خوشحالي
درڅخه غلا کوي.

نو خوشحاله اوسه!

منم چې د سترگو په وړاندې می نه یې

مګر،

هر چرته یې خم،

او

هر څه چې وینم،

تا پکې وېنم صرف تا

موږ هېڅوک نه غلطوي، خپل ځان پخپله تېر باسو.

خپل لاسونه پخپلو سترگو کېږدو او بیا د تیاري څخه شکایت
کوو او اوښکې څاڅوو.

چا چې په

قصده له لاسه ورکړې یې

مه پرېږده

چې په تصادفي ډول لا حتا ستا د لیدلو

خوب وويني..

د نړۍ

له عجاېبو مې یو ته خوښېدلې.

نیو هیږم، چې څه به وشي؟

او که رښتیا ووایم نور راته مهمه هم نده چې څه کیږي

زه مې نور د ژوند له ټولو احتمالاتو ستړی یم.

: کله یې چې له هغه پوښتنه وکړه

څرنگه دې په دومره ګڼه ګڼه کې هغه پیدا کړه؟!

ویې ویل کومه ګڼه ګڼه؟!

ما له هغې پرته هیڅوک نه دي لیدلي.

که ووایم چ...!!

یادیږي مې نو شاید بیا

(مغروره) شي.

یقیناً هره اوبنکه

یو نایابه زخم دی، که چیرې څوگ

ذهن گډ وډ و؛

را سم ی کړی؛

شاید ستاسو

دا یوه مرسته دي

یو انسان ژوند وژغوري.!

د زړه خبرې مو مه پتوئ!

ځکه چې په ویلو یې فیصلې، او په نه ویلو یې فاصلې

رامنځته کیږي.

ژوند

یوازي یو خاطره ده

بنه ژوند وکړئ

او خوږې خاطرې پریږدی!

زړه هم ډیر ضدی دے

تل هغه څه غواړی چی زموږ

قسمت کی نه یی

مینہ څه ته وایی!

هغه څوک (الله) چی د سمندرونو مالک دی،

هو د ستاسو یوه اوښکه خوښوي.

ژباړه

کله کله می زړه غواړي، زنگ درته ووهم او

درته ووايم چې د دې نړۍ خلک می ډېر خوروي، مگر بیا

رایاد شي، چې ته هم یو له همدوی څخه یی...

مینہ خو ډیر لری خبره ده

چا چی زما پشان

انتظار هم درته وکړ

نو بیا ووايه

هغه صلی علیه وسلم چې د پاتي کیدو وعده یی کړی وه او

تر ټولو لومړی وو.

ژباړه

او مه شرمیږه

چې د هر چا په وړاندې

ورته خپله مینه ښکاره کړې.

هغه تر هر چا مهمه ده...!

ژباړه

موسکا_نیازی څه وایی؟

پام مو کری؟

څوک چې له موږ سره رېښتني مینه لري عجیبه جاذبه لري
حتا که موږ ورسره مینه هم نه لرو احساس او مینه یې حس
کولی شو.

مینی ته یې په درنه گورو، پر احساس یې ملنډې نه وه.
حتی وروسته له کلونو یې هم که مسج ترلاسه کړو یا یې غږ
واورو، زړه مو پرې بڼه کیږي او څېره مو موسکی کیږي.

ژوند هغه وخت ښکلی شي/ښکاري.

کله چې یو څوک ستا له امله وخاندي/خوشحاله وي.

په ژوند کې هیڅ کله هم تسلیم نشی

ځکه چې د هرې ثانیې په تیریدو سره

تاسو خپل هدف ته نیردې کړي

ارزښت؛

ياني دا چې ژړا مو په موسکا بدله کړي،

درته ووايي:

ليونی زه خو یم، ته ولې اندېښنه کوي.

باور وکړئ

دا خبرې دومره ډاډ لري، فکر کوي، چې ټولې نړۍ ځواک

دی تر څنګ دي...!

هیڅوک هم ستا د اوښکو ارزښت نلري...!

که چاته له زړه ګران یی...!

په هیڅ دلیل

د په سترګو کې د اوښکې سبب نشی کیدلی

ژباړه

زه یو لوړ هڅاند یو غښتلی یو ډېر ضدی انسان یم خو هر
ځل یې له یادونو سره جنگ کوم ژارم

ستاسو زړه ته تر ټولو نږدې خلک څوک چې ستاسو د مزاج
بدلون ته د لیکنو څخه پام کوي دا هغه هنر دی چې یوازې
یو څو یې ماسټر کولی شي...!!

کله به سره وویڼو نا نو ته می ټینگه غیږه راکړه تر هغې
می درنه بیل نه! کړي تر څو چې ټول تېر دردونه زما روح
پریږدي .

زموږ ژوند له ښکلو شیانو پېښو خلکو او حالاتو څخه ډک
دی... خو ځکه چې بدلون د ژوند ، کال هیڅ شی په خپل حال
نه پاتی کیږي... هغه څه چې موږ نن ورځ خوشحاله کوی
ممکن پای ته ورسېږي او هیڅکله بیرته نه راځي ، او دا
لکه چې موږ ته تاییدوي چې پدی ژوند کی هیڅ شی دوام نه

بی غره خبری

کوي نه خوند ، نه خفگان ... نو د ژوند له هري خوری
شیبی خوند واخلي، له تېر وخت گټه واخلي، په حال کی ژوند
وگرئ، خوشبین اوسئ او راتلونکي ته پلان ولرئ

هڅه که لویه وی یا کوچنی زه د هر هغه څه ستاینه کوم چی
زما لپاره ترسره شوی

انتقام نه اخلم خو هغه کس چی څنگه وو، بیرته یی
".راگرځوم

د هر پای تر شا یو جلا پیل شتون لری د هری شپي تر شا
یو بنکلی سهار وی د هری بدی تجربی تر شا نیکی او یوه
پټه مهرباني وي د هری وچکالی تر شا یو خوندور پسرلی
وی ځکه چی یو نوی سهار دی ... د لمر تودو تارونه دي د
زړه په پلو ولگي مهاجر مرغان دي د سيني سلطنت ته
راشي . د روح په انگر کی دي نایابه گلونه راشي . د هر څه
خپل وخت وي

رښتینی اړیکه هغه ده چی ملگرتیا د تړلو دروازو تر شا په
یوه صمیمي اړیکه کې شي. د هغې اړیکې ښکلا و مومئ
چی بی ساری د دواړو دنیاوو غوره والی پکی نغښتی وي د
ملگرتیا سکون او د رومانیت شوق پریږده چې د مینې کیسه
دي په زمزمو او غلا شویو سترگو شي. چی هره شیبه پکی
شریک شي یو راز شي.

سقراط وایي

ولی نه گورم چې زه د مور په حجر کی یم

شکسپیر وایي

په نړۍ کی هیڅ بالښت د مور له غیږي لوړ نه دی

او هغه خلیل جبران وایي

مور په ژوند کې هر څه ده په غم کی تسلی په مایوسی کی
امید او په کمزوری کی قوت دی.

جان جک روسو وایي

بی غره خبری

که نړۍ په لاس کې وای او زما مور په لاس کې وای ما به خپله مور انتخابوله.

زړه ته را نږدې د جبران خلیل جبران مقاله

مور په حقیقت کې د هر مرض دوا ده او د الهی کمیسیون انعکاس دی. د مور فرمان شپې ته ورته ده، د هغې له طرفه د ټولو هیلو د پوره کولو بلنه ده.

او کله چې ستا نوم راشي. زما زړه زما د سترگو په وړاندې الوحي. څنگه درته ووايم. ځکه چې زه تا یادوم.....!!

ځینی انتظارونه په ژوند کې ډیر ناوخته وي

څومره دردونکي شپه به وي په کومه شپه چې موبائل ته بار بار گورو چې له هغې خوا کوم مسج راغلی وي خو نه کیږي؛ نه مسج راځي او نه زنگ راځي چې وشي، باور له ټولو هیلو سره یو ځای ماتېږي.

او کله چی ته و خاندی ... ټول دردونه ورک شی

بیای د نه ټینگولو تهت لکوي . هغه څوک چی ستا ټولې
کوټی پری کړي .

! څوک چی مینه درکوي ! عزت درکوي ! په هوا کېزه مه
زړه یی وساته او مینه ورکړه

کله چی تاسو په غلط ریل گاډی کی روان شی هڅه وکړئ
چی په لومړي تمخای کی سم شی ځکه چی څومره فاصله
زیاته وي، هغومره یی د بیرته راتک لگښت زیات وي

وخت هر څه رغوي

خوا دا نیم رښتیا دي او نیم دروغ دي وخت هر څه نه
 رغوي ..! دا د څه په اړه دي. د وخت په تیریدو سره د درد
 زغمل زده کیږي په یوازی ځان ورسره مقابله وکړی، تر څو
 ورسره عادت شی... د هر څه ساتونکی مه اوسه... د
 پرېښودلو شیان دي... او کارونه باید ترسره شي ... څومره
 خلک په حقیقت کې په ځمکه ژوند کوی خو د یو څه خفګان
 احساس له امله بندي دی او خوشحالی او پریشانی او غصب
 او نفرت او مینه له همدې امله رېښتیني آزادي د احساس
 آزادي ده... خپل احساسات آزاد کړی او خپل روح آزاد
 کړی... محدودیتونو یوازی موږ ته درد زیات کړ... خو وخت
 ډیر په چټکۍ سره روان دی

پیل

د هر پای تر شا یو جلا پیل شتون لری د هرې شپې تر شا
 یو ښکلی سهار وی د هرې بدې تجربې تر شا نیکي او یوه
 پټه مهرباني وي د هرې وچکالۍ تر شا یو خوندور پسرلی

بی غره خبری

وی حکه چی یو نوی سهار دی ... د لمر تودو تارونه دي د
زړه په پلو ولگي مهاجر مرغان دي د سيني سلطنت ته
راشي. د روح په انگر کی دي نایابه گلونه راشي. د هر څه
خپل وخت وي.

مینه یوه کلمه پاتی کیږي تر هغه چې یو څوک ورسره
راشي او معنی یې ورکړي

د شپې خوب نه کوم د ورځې ارام نه کوم د خپل صحت پروا
نه لرم او هر څه په زړه کې پټوم ..وخانده

هغه پاملرنه چی موږ یې د ضعف په وخت کي مومو له زرو
مینی جملو څخه ښکلي ده.

بی غره خبری

مگر ته د روح تر ټولو نږدې او د زړه تر ټولو گران یی نو
هغه څه چی ته یی تکلیف راکوي، او ته د الله له خوا د هغه
څه لپاره چی تا یی تېر کړل

بس یو تصادف وو او بیا راته ژوند جوړ شو

سترگی هغه چاته رازونه وایی چی دوی یی ستاینه کوي

په درد کی یی پټ کړه یم خدایه سترگی می پرسېږلي دي او
نه یی غواړم

څوک چی دی په درد کی پریږدی انتظار مه کوه چی ستا د
دردونو غږ واوري

بی غره خبری

دا نړۍ ډېره بده ده ډیره دردونکې ده ډیره بې خونده ده ډېره
بي رحمه ده ډېره غمجنه ده تل می پکې دلچسپي له لاسه
ورکړي

نه می هېرېږي دا ورځی به مینې په یاد وي، له خدایه پرته
بل څوک نه وو.

اړینه نه ده هر څوک چی ډیر خوب کوي، سست وي لامل
یې کېدای شي له درده تېښته وي

هغه خلک چی ډیر خوب کوي لت خلک نه دي بلکې هغه
خلک دي چی وږي دي خورېږي، رواني فشار لري او په
خوب سره له خپل حقیقت څخه تېښتي.

بی غره خبری

یوازی خوب نه کوم افسوس راسره ویده کیږي او زما ویره
او زما ځان ملامتول

په هغه څه مه حفه کیږه چې

له تا لري شوي دي

لا هم ډېر څه پاتي دي

دا معنی نه لری چی ته هر وخت خفه یی

او د جمعی په سهار، "ای خدایه ،

ما ته په هر هغه څه کی برخه راکړه

چې ما ورسره مینه درلوده

که څه هم

ته نور زما تر څنګ په فزیکي توګه نه یی،

په هره خاطره کې تا وینم ☹️

زه د زړه په هر ټک کې تا احساسوم.

زه تا په هره سندره کې اورم.

زه تا په هر فکر کې پیژنم.

زه په هره خوبۍ کې له تا سره خاندم.

زه په هر غم کې درسره ژاړم

که څه هم ته نور زما تر څنګ نه ځي

ته هیڅکله واقعا ما نه پریږدي،

ځکه چې زه د لارې په هره مرحله کې تا سره شتون

احساسوم

ته هیڅکله واقعا نه یې تللی ۰۰ (ټیټ)

__نوت__:

ځینې وخت د چوپټیا درد تر الفاظو ژور وي

له هر چا څخه د مایوسۍ تمه لرم

زه تل د هر چا په ملتیا کې یوازې یم

د خپل فکر او ویرونو څخه ستړې یم

له خپل ځان او له خپلې چوپټیا څخه سترې يم

هر کله چې يو څوک راته

د هیلو پوره کېدو دعا وکړی.

نو سترگو تا می ودریوي

ځکه چې زما هره هیله ته وی!

کله کله گوتې هم د دار مستحق وي

ځکه چې هغې د هغو خلکو لپاره بنکلي شيان لیکلي وي چې

څوک یې مستحق نه وو.

ژوند دي وليد!

ځان دي وليد!

خپل قسمت درته معلوم شو!

زه در ياد شوم!

ماله راغلی!

خو په داسی وخت کی راغلی!

چی زه هغه پاتی نه یم!

په رښتیا هغسې نه یم!

چی کوم زه تاپیژندمه!

هغه زه زمانه ورک دی!

زما زړه زمانه ورک دی!

لیونی درپسې گرځم!

په رڼا کی!

په تیاری کی!

په بازار کی!

په کوڅو کی!

په نشو په تماشو کی!

هغه زړه چرته کی گورم!

سر وهلی!

بر وهلی!

لیونی ورپسی ګرځم!

که می وموند!

نو وعده ده!

هغه وخت به دې خبر ګرم!

که دې زړه وو!

که وزګار وي!

که راتلی شوي!

بیابه راشي!

چې زاړه وختونه یاد ګړو!

خپل خواږه یادونه یاد ګړو.

ص.صابر

ومنه"

بی غره خبری

که زه دې استاد وی نوو تاته می یوازی د درک کولو درس
ویلو "

تیر یادونه یا خاطری ډیرې جالبې وي.!

کله کله دهغه ورځو په یادولو خاندو چې ژړل مو.!

او کله کله د هغه ورځو په یادو لو ژاړو چې خندل مو.....!

1396.6.2

خلکو ته سم غورځی،

او په خبرو یې سم غور وکړئ

بعضې زیاتره وخت د زړه خبرې په ټوکو کې کوي.

عشق یعنی؟

چې یو څوک دې ژوند ته ډېر ناوخته راشي او بېرته ژر
ولای سي؛ ته بیا کلونه، کلونه د هغه له کوچنیو خاطرو سره

بی غره خبری

ساه اخلي، ويښيري او ویده کپري، قدم وهي او که ساده يي
ووايم بيا هېڅکله د پخوا په رقم ونه اوسپري!

له هغه چا سره مينه وکړه چې تا غواړي، څوک چې ستا
انتظار کوي چې په لېونتوب کې دی هم درک کوي څوک چې
مرسته در سره کوي او لارښوونه درته کوي څوک چې ستا
ملاتړ دی ستا اميد دی پر هغه چا مښه شه چې له جنگ
وروسته در سره خبری کوی

له ځينو انسانانو سره نه هېرېدونکې خاطري جوړې شوي
وي، کله چې هغوی زموږ له ژونده ځي نو بيا هيڅ لېوالتيا
نه وي چې هغه رقم يا هغې ته ورته خاطري دي له نويو
انسانانو سره تجربه کړو!

کله ناکله

بی غره خبری

مو زړه په شدت غواړي چې ځينو خلکو سره ښې ډیرې خبرې وکړو، همد اوس زنگ ور ووهو او یا میسج ورته وکړو.

خو بیا له دې سوچ سره غلي کیږو، چې: خدای خبر هغه به خبرې راسره وکړي، که نه. زموږ شتون به ښه پري ولگيږي یا بد؟

ځینې وختونه مو له خلکو سره همدا خبرې خنډ شي او موږ یې تر ډیره د سوشل میډیا انلاین اکاونټ ته همداسې گورو.

د هغه لاست سین (وروستی لیدنه) گورو او هغه ژور درد چې وینو یې؛ یوازې موږ او خدای پري خبر وي.

هیڅوک دومره مه در گرانوی، چې لار شي؛ نو ستاسې په ژوند کې له غم پرته هیڅ پاتې نشي.

وگړي مو ژوند ته فقط د یو څه وخت لپاره راځي. ځینې یې موږ ته د سبق راکولو او څو نور د اوږدې را کولو په خاطر.

ستا دا کوږ رفتار زما د خپلیو په څېر دی،

قیمت یې زیات،

خو تل زما تر پښو لاندې وي.

پنځم موس

که غواړې ستونزه جوړه کړې، اړتیا

نشته چې غښتلی او تر نورو غټ وي، همدا بسنه کوي چې
یوازي احمق یې، او

په خپل حماقت کلک ولاړ یې!

دوه د خوښې وړ انسانان یو بل ته نه رسېدل، د بشر په
تاریخ کې تر ټولو ستر او نه پښوونکی جنايت دی.

موږ مخامخ ناست وو.

ما د میز نه کیلي راواخېسته

تلیفون مې ونيوه

ودرېدو

د تلو په لور وڅوځېدو

په تلو کې مې ترې د یو فکر لاندې وپوښتل.

څو کلن یې؟

مړوند بې په بې صبرۍ تاو کړ، اول یې ساعت ته وکتل

بیا یې زما سترگو ته په خفګان ولیدل

او

وئ وئیل:

دوه ساعته او څلوېښت دقیقې

زه د نړۍ پای ته چندان اندېښمن نه یم.

"ځکه زما نړۍ په ځلونو، ځلونو پای ته رسېدلې

او سهار بیا پیل شي" ☹️

ژوند بدلون کوي؛ ممکن مینه دې له لاسه ورکړي، نږدې

ملګري دې له لاسه ورکړي، د ژوند ځینې برخې دې زیانمنې

بی غره خبرې

شي، خو يو وخت پرته له دې چې ورته دې پام واوسي دا هر
څه بېرته راگرځي، بيا مينځپورې، بيا تر ټولو بڼه ملگري پيدا
کوي او بيا دې ژوند ښکلی کيږي، دا چرخ و پلک
دی، تاوېږي او بېرته راگرځي، يوازې خپل ثبات له لاسه مه
ورکوه او ځان مه بايله، چې سر وي خولې ډېرې! ﴿٢٤﴾

هر وخت، ژر ځواب ورکوونکي اوسئ، ممکن ځينې خلک
ستاسو د ناوخته ځواب د اورېدو تاب ونه لري.
څه بېباکه خلکو ته مو زړونه پښو کې کېښول
لري که اورښته، ارزښتونه مو ارزان کړل

پرپرک حرس ته وويل: مينه درسره لرم!
حرس وويل: اوس خوب کوئ چ پاسېدم، په اړه به يې خبرې
وکړو.

په داسې حال کې چې حرس درې ورځې خوب کوي، او
پرپرک درې ورځې عمر لري.

نقل

ایمل پسرلي صیب لیکلي:

د خپلو غلطو پرېکړو پرېه پر نورو مه اچوئ هېڅوک پر
تاسو داسې څه نه شي کولی چې تاسو یې ونه غواړئ ،،

سم وایي؟

موږ تل هڅه کوو، چې په ژوند کې نوي څه لاسته راوړو؛
خو تل مو پخواني شیان بایللي.

په هر موبایل کې ځینې شمېرې شته، چې نه ډاډل کیږي، او
نه ډېلېټ کیږي.

بی غره خبری

کله چی زړه موړ شي نو بیا که هر څومره فرصتونه په لاس
درشي خو هیڅ په درد نه خوري .

کله چی راشي

کله چی ډېر وخت

وروسته راشي

مخامخ به راته ودرېږي

را غږ به کړي

زما به درپام شي

در وبه گورم،

لږ سوچ کی به لاړ سم

بېرته به لاندې وگورم

ته به حیرانه شي

رانېژدې به شي

وبه وایې راغلم

ما پسي نه وي خفه

نه دي يادېدلې؟

زه به دروگورم موسکي به شم

درته به ووايم

هغه هلک چي تاسره

مينه لرله

هغه درپسي زبنت خفه و،

کله کله يي پت ژړل

کله کله به ځکيرو نيولو؛

هره شپه درپسي مړ کېدلو

اخير سم مړ شو درپسي

زه هغه هلک نه يم

هغه مي تاپسي

خاورو ته وسپارولو

بی غره خبری

زړه می ډېر څه غواړي چې ستا په باره کې یې ولیکم
خو اوس هغه توان، هغه فکر او سوچ نه لرم، چې هر وخت
به می ستا په اړه څه لیکل.

بی وسمه شوی یم، له ځان څخه می هیله پرې شوې، داسې
بنکارې چې دژوند ستړي
مزلونه می نور ختمېدونکي دي.

ومی بښه!

کله چې می په اولین ځل
ولیدی...

ما ئې فکر هم نه وو کړی
چې دا به هغه کس وي
چې وروسته به ورته زه په
وار، وار، وار مرمه...!

مینه وکره!

خو.....

له هغه چا سره چې ته ورته ارزښت لري.

او کله چې ستا نوم راشي. زما زړه زما د سترگو په وړاندې
!!...الوخي. ځنگه درته ووايم. ځکه چې زه تا يادوم

يوه ورځ به نورو ته يوازې خاطره يې نو اوس هڅه وکړه
چې د سبا بڼه خاطره شي.

ژباړه

.نن به ځان ته يادونه وکړم چې زه بس يم او زه يې وړ يم
زه د چا تاييد ته اړتيا نلرم زه به ځان ته درياد کړم چې زما
په اړه هيڅ بد نشته خلک ډير وخت بې رحمه وي او زما
تري کرکه کېږي. څوک چې مې له ځانه زړه بدوي، هېڅ
مې نه خوښېږي. زه د هغه شيانو په اړه ژاړم چې ما

بی غوه خبرې

ناراحتہ کوي . په سر کی می چی د درد خبری واورم، سخت
 می زړه خراب شي . په اورېدو می له ذهن وځي، اوس می
 هم هر وخت زړه ماتېږي . مگر نن ورځ ، حتی یوازي د دې
 ورځي لپاره — زه غواړم دا هیر کړم ما دومره بی ارزښته
 احساس وکړ . زه د دې درد مستحق نه یم زه په خپله
 پوهیږم چی بڼه سړی یم زه بشپړ نه یم مگر زه د هغه څه
 څخه ډیر یم چی هر چا ما احساس کړی

هغې خبره وکړه

ما نه منله

چی ټینګار یې وکړ

زه شکمن شوم

او چی هغې قسم وکړ

نو پوه شوم چی دروغ وایي!

بی غره خبری

مور تل هڅه کوو، چې په ژوند کې نوي څه لاسته راوړو؛
خو تل مو پخواني شيان بایللي.

تاسې هېڅکله نه پوهیدئ / نه پوهیږئ
چې ځینو خلکو په څومره سختو حالاتو کې تاسو سره مینه
کوله / کوي یې

... تاسې پوهیږئ ، له ژونده
کله (زړه) توریږي ؟! هغه وخت چې ته د یو چا لپاره
انتظار کوي او هغه ستا لپاره وخت نه لري

ته مې نن له

خدایه

غوښتي !

احساس مې داسې درلود !

لکه !

توله دنیا چی خینی غوارم...!!!

او زه هیله لرم چی یوه ورخ زه په خوشحاله سترگو آسمان
ته گورم کله چی زه په اخر کی بڼه یم نه خفه یم نه زیانمن
یم او نه ورک یم.. کله چی ورخ د سکون چوپتیا او بڼی
شیبې څخه ډکه وي. کله چی زه په دې نړۍ کی خپل سم
خای ومومم...

ژباړه

سفر وکړئ او هیچا ته مه وایه د رښتیني مینې کیسه وکړه
او هیچا ته مه وایه خوشحاله ژوند وکړه او هیچاته مه
...وايه. خلک ښکلي شیان وړانوي

یو وخت به هغه څه ومومو چی په لټه کی یی یو یا شاید نه
وي. شاید موږ به له دې څخه لوی څه ومومو.

زه له هغو خلکو سره مینه لرم چی ما سره د کائناتو په اړه
 خبری کوی. ذهن می پراخ کړی خپل خوبونه مو راسره
 شریک کړی یو نوی شی راته زده کړه په ذهنی سفر می
 بوئه.

هغه ملگری وسائی چی ستاسو خفگان ته پام کوي، د هغه
 چا ستاینه وکړی چی تل ستاسو پوښتنه کوي

خلک وایی ښه زړه تل خوشحاله وي. "د خو زما په اند ښه
 زړه هم ډیر وخت خورپړي ځکه چی له نورو څخه یوازي د
 ښو تمه لري.

خپل ملگري ښه انتخاب کړی. هغه څوک غوره کړی چی
 هیڅکله قضاوت نه کوي څوک در سره مینه لری چی ته
 څوک یی او څوک چی ستا په ټولو نیمگړتیاوو پوهیږي او
 هغوی پاتی کیدل غوره کوي.

هغه څوک و مومئ چی ستاسو په شتون ویاړي، ستاسو له
لاسه ورکولو څخه ویره لری ستاسو لپاره مبارزه کوی
ستاسو ستاینه کوي، ستاسو درناوی کوي، ستاسو پاملرنه
کوي او تاسو سره بی کچی مینه لري.

گرانېت له منځه نه ځي، خو ځیني ستونزې وي چې انسانان
سره جدا کوي.

په اړیکو پاللو کې سختي مه کوئ، د ملګرو مجبوریتونه او
محدودیتونه درک کړئ، هر څه د خپل ځان په خوښه مه
غواړئ او نه کېږي.

: که چیري هغه مي په

نصیب شوي وه ...!

نو مابه د دنیا د ټولو کتابونو نه د بی وفايي لفظ لری کړي

وو... □

ستا په اړه هیڅ جمله نشم لیکلی حافظه می کمزوری شوی
شاید خان می هم هیر شی چی زه څوک یم

ممکن داسې هم سم وي:

"د ځینو خلکو په تګ ممکن نه مړه شو، نه لېونیان خو بیا
به هېڅکله هاغسې نه شو کوم چې د دوی په شتون کې وو

کله چې ته ناڅاپه په داسې یو شخص بدل شی، چې پر نورو
بېځایه تورو نه پورې کوي، له بېځایه او بې مانا بحثونو
څخه تېښتي، هغه خلک چې دې پریښي دي له هغو پرته خپل
مزل ته ادامه ورکولې شي او له یوې مشکوکې چوپتیا سره
خپل ټول دردونه زغمي؛ نو پوه شه، چې ته د پوځوالي
ډېرې لوړې درجې ته رسیدلی یی.

ژوند هغوی وګر، چا چې شته د خوبنې لحظې درک کړي.

دیره سخته ده..

چی په زړه کې دې وي

خو په ژوند کې دې نه..

غلا تل پیسې نه وي

ځینې وختونه ستاسو زړه غلا کوي

ځینې وختونه ستاسو خدا

او زیاتره ستاسو ژوند غلا کوي!

ژباړه

یادیږي می او احساس کوم

چی یوازي همدا کمله ده

چی د پای ټکي ورپسې ږدم..!

په ژوند کې هیڅ کله هم تسلیم نشی
 ځکه چې د هرې ثانیې په تیریدو سره
 تاسو خپل هدف ته نږدې کیږي

هغه خلک چې فکر کوي د نورو ژوند پرته له دوی نه
 کیږي، خپل فکر دې بدل کړي، دا ډېر وروسته پاتې ذهنونه
 دي...!

دا چې یو وخت مهم وي، دلیل نه جوړیږي چې تل دې مهم
 واوسی؛ یو وخت څوک د چا یو ځل لیدلو ته د لېوالتیا په
 وروستي حد کې وي، مګر وروسته لاره ترې بدلوي!

کله چې څوک خفه وي

ورته مه وایه چې: ”وزغمه! دا هم تېرېږي.“

ورته مه وایه چې: ”هر څه به بڼه شي!“

بی غره خبری

هغه خاطري او سختی ورته مه یادوه چې پر تا او شاوخوا
خلکو باندې دې راغلي او ورته مه وایه چې ”له تا هم
بدبخته انسانان شته.“

توکي ورته مه کوه چې وخاندي، څوک چې خفه وي، نه
غواړي وخاندي، غوسه وي، پوهیږي؟! غوسه!!!
د ژوند فلسفې ورته مه غږوه، د مثبتې انرژۍ او ”مثبت و
اوسه!“ کیسې ورته مه کوه.

څوک چې خفه وي، اصلا ته نه یې چې ورته وغږیږي. ته
باید بیخي خبرې ونه کړي.

غېږ کې یې ونیسه...؛

سترگو ته یې وگوره...؛

چای ورته واچوه...؛

ځنګ ته یې کښوه...؛

بیا مه غږیږه!...

پرېږده چې هغه وغږیږي، ته ورته غوږ شه...!

د نظر ورکولو او نصیحت کولو فکر مه کوه...!

بی غره خبری

دا فکر مه کوه چي که ورته ونه غږیږي، ناوړه پېښه به وشي؛ ته د هغه پر خای نه یی.

تا د هغه له پیدایښته، د هغه ژوند نه دی کړی.

لاس یی ونیسه...!

غږ کی یی ونیسه...!

چوپ شه...!

تل ټینګار مه کوه چي “له ما سره وغږیږه!”

راته ووايه!

غږ کی یی ونیسه...!

که زړه یی و، خپله درته غږیږي...!

ژباړه:

“یوازې کډل او یوازې شوی” ددی دواړو ترمنځ زیات توپیر دی، اول ته انتخابوي دویم تا انتخابوي.

، هغوی چي په بار بار واي هیڅ کیسه کی دی نه یم

دا ومنه هغوی مو تر نورو ډېر څاري.

د اسرار په زړه کې راشي جوړ ته راغلي
چې هوا چرته را لري کړي د شپې ور

کله مو چې څوک مخلص وموند خیال یې وساتئ تجربې پرې
مه کوئ!!!

هر انسان؛

د خپل وجود په عمق کې یوه هدیره لري، چې یوازې هغه
خلک پکې څښ دي، چې یو وخت یې مینه ورسره لرله!

کله چې تاسو بې له شکه په یو چا باندې بشپړ باور وکړئ ،
نو تاسو په پای کې له دوه پایلو څخه یوه ترلاسه کوئ: د
ژوند لپاره شخص یا د ژوند لپاره درس..

له وخت سره دومره وخت نشته چې دوهم ځل وخت درکړي

د ژوند په کتاب کې د ځينو خلکو انځورونه پیکه رسم کړي؛
تر څو يې عیبونه (غلطۍ) پټې شي او ستاسې د زورېدو سبب
نه شي.

بله خوا د ځينو خلکو انځورونه په هر باب او هره پاڼه رسم
کړي؛ تر څو مو هره صحنه له خوبنيو او شور نه ډکه شي.

دا د ښه ژوند اصول دي، زده يې کړه!

اړیکې یواځې په واټن کې ازمایل کيږي نور نو هرڅوک د
سترگو په وړاندې وفادار دی.

...چې ځواني وي ، ارمانوونه خو به وي

بی غره خبري

په مینه کې هېڅکله سوال مه کوئ، ځکه سوالګرو ته
هیڅوک ارزښتناک څیزونه نه ورکوي
د مینې په بدل کې مینه او بس....

: که چیرې هغه مې په

نصیب شوي وه ...!

نو مابه د دنیا د ټولو کتابونو نه د بی وفايي لفظ لری کړي
وو....

کله چې

یو څوک درته وایي:

له خلکو ډېر ناهیلی یم..

اصلاً دا پیغام درکوي چې،

خیر دی ته د هغوی له ډلې مه اوسه

بی غره خبری

کاش هر څه می په زړه کې ساتلي وای!

درته می نه وی ویلي چې!

مینه درسره لرم!

گران یې راته!

خفه یم درپسې!

راسره وگوره!

ژوند می یې!

نفس می یې!

ځکه د دې الفاظو او اظهار خواب دا و چې هسې می ځان

درته بې ارزښته کړ!

ځکه دلته د مینې ځای نفرت نیولی!

هغه خلک چې فکر کوي د نورو ژوند پرته له دوی نه

کپړي، خپل فکر دې بدل کړي، دا ډېر وروسته پاتې ذهنونه

دي!

بی غره خبرې

خومره به دغه کس مات او دریدلی وي، چې دا الفاظ یې ویلي:

ما ته او ستا راکړل شوي ټول اذیتونه وبخښل،
تر څو د خدای په وړاندې (محشر) هم د یو بل سره مخ نشو

د ژوند تر ټولو سخته اړیکه هغه ده، کله چې دوه مغروره
انسانان په یو بل مټین شي؛ ...

د ډیر وخت لپاره له چا کرکه مه کوئ، ځکه دا کرکه ستاسې
په یوې کمزورۍ بدلېږي،

کافي ده، چې د ارزښت او توجه له دایرې یې وباسئ

یو طرفه مینه لکه له بې اندازې کوچنۍ بوت، که یې په پښو
کړې، هر وخت دې پښه پرې کوي او له درده پرته بل څه نه
درکوي....

زندگی لکه د ډېر عمر مېرمنه
سah یې لنډه شي چې دوه قدمه واخلي!

هر څوک ده ژونده ستړي —

هر څوک په ژوند کې ستړي،

نه زندگی پیژني...

نه رنگیني پیژني...

نه پسرلي پیژني...

نه لیوني پیژني...

نه...

هغه چاته د رسیدو هڅه مه کوه څوک چې تا نه غواړي...!

نقل

"مینه در سره لرم"

د دغې جملې د ویونکي کرښه که له معنی سره سمون ونه خوري؛ نو مینه نه ده.

خو ځینې خلک :

د دې پرځای چې ووايي "مینه در سره لرم" هغوی وایي:.. ﷲ

آیا ته رښتیا ښه یې؟

تاسو یې کولای شئ !

آرمه اوسئ، تا تر اوسه پوډۍ نده خواړلې؟

زه په تاسو پوره باور لرم او داسې نور ..

فکر مو وي ځینې خلک تاسو سره رښتیني مینه لري او تل ستاسو پاملرنه کوي، مگر دوی نه پوهیږي چې څنگه اظهار وکړي.

خو له هغو خلکو غوره دي چې وایي " مینه در سره لرم"

مگر پاملرنه نه درته کوي؛

نو هغې ته مینه نشو ویلای.

اوبنکي...!!

اوبنکي صرف څاڅکي نه بلکي کلمې او جملې دي،
خو خبره داده چې هر څوک يې نشي لوستلای،

ستا هره خبره لکه

په سړا هوا کې گرم چای

دی وجود یخني مې له مينځه وړي...!

ایا تاسو پوهیږئ

چې پلورونکي ولې ناوخته ځواب ورکوي؟

ځکه چې تاسو یې یوازینی پیرودونکي نه یی!

څو ځله یې ولولئ.

هېڅوک د هغه چا په څېر

تاسی نه تعقیبوی

چا چي تاسی پرېښی یی

هغه غواړي ډاډ تر لاسه کړي چي هغه/ې

تېروتنه نه ده کړې

هغه/ې ته وښيه چي هغه/ې غټه تېروتنه کړې

یوه خبره ښه خبره

هیڅکله

محتاج مه نا امیده کوه

وخت او ځینی پیښی انسان دومره خاموشه کوي

چي اړینی خبری یی هم زړه نه غواړي

هغه خلک چي تل انلاین وي، تر ټولو یوازي خلک دي

بی غره خبری

له هغه چا سره مینه وکړه چې تا غواړې، څوک چې ستا
انتظار کوي، چې په لېونتوب کې دې هم درک کوي؛ څوک چې
مرسته در سره کوي، او لارښوونه درته کوي، څوک چې ستا
ملاتړ دی، ستا امید دی. پر هغه چا مټن شه چې له جنګ
وروسته در سره خبرې کوي.

لویه خدایه، ځینې وختونه ماته سخته وي چې پوه شم
چې ته واقعا څه غواړې پيښ شي.

خو په تا بارو لرم.
زه پوهیږم چې تاسو به ماته هغه څه راکړي چې غوره دي.

"زه هیله لرم چې داسې څوک ومومئ چې تاسو په ژبه
خبرې کوي، نو تاسو اړ نه شئ چې ټول عمر د خپل روح په
ترجماني کې تېر کړئ."

بی غره خبری

په ژوند کې یو ځل له داسې چا سره مخ کېږئ چې هر څه بدلوي.

دا ډیر زړه راښکونکې دی کله چې یو څوک واقعیا ستاسو د ساتلو هڅه کوي.

یو څوک در سره خبرې نه کوي خو ستا په اړه تر هغه زیات فکر کوی چې ته یې نشي کولی

باور وکړه چې په کومه شپه د خوب کې هم وگورم ټوله ورځ او شپه مې په سکون وي.

له چا سره چې مینه لري د سترگو پریولل، دوه دقیقې د پردې تر شا د پوره کال خبرو کولو څخه غوره دي

که څوک تاسو خوشحاله کوی نو هغوی خوشحاله کړی

شاید دا زموږ برخلیک وي چې داسی وي، په بل ډول د
خوبنی می احساس کول خو ته نه ویی

هیڅکله مه هیروئ چې څنگه یی فاصله درکړه کله چې تاسو
مینی ته اړتیا درلوده

دا ډیره بده ده چې د خوبنی رول ولوبوي، پداسی حال کې چې
دنه له هرڅه ستړی یی

که هر څومره بڼه واوسي ستا ځای به درکول کېږي.

خوب هم د مشکلاتو نه د پټ کیدو یوه لار ده...!!

زړه مات، ذهن ستړی، او روح ستړی، نور پروا نه کوي!!

او شاید دا درته مهم څه نه وو. خو دا زما زړه وو چې له تا سره یې رښتیني مینه درلوده!

کله چې تاسو د خپل او د یو چا تر منځ پخوانی خبری ولولئ ... بیا به درته معلومه شي چې ځینی خلک څومره . بدلون کوي زړونه بدلیری مینه بدلیری ... لفظونه بدلیری او وعدي ټولي وعدي باد ته ځي

که په دې نړۍ کې هیڅ شی نه وي زه به تسلیم نه شم
ستا په اړه

که تاسو دې خبرو ته ځواب ورکړئ، تاسو به پوه شئ

یوازیتوب دا نه دی چې د خبرو کولو څوک نه وي.
یوازیتوب ددی چې د خبرو کولو لپاره څوک وي خو د خبرو
کولو لپاره څه نه وي.

ژباړه

:جبران خلیل وایي

د یو ځوان پر قبر دا لیکلي وو:
یو بل مه خپه کوی! پر خدای قسم چې پښیمانه کیږی به!
ژباړه:

هېڅوک نه پوهیږي چې وروستی دین کوم یو دی...!
ژباړه

بی غره خبری

خان دومره قوي کره، چي بدلېدونکي موسمونه او
بدلېدونکي خلک دي د خفگان دليل نشي...!

ژباړه:

وخانده بڼه ډیر همدا دي ...!

ورخ ده ... □

خو یوه ورځ به دي حساب:

ته کینوم ...!

!د زړه خبرې مو مه پټوئ

ځکه چې په ویلو یې فیصلې، او په نه ویلو یې فاصلې
رامنځته کیږي.

زما هغه خلک ډېر خوبنېږي چې خان ته احترام لري، د
نورو احترام کوي، ژورې خبرې کوي، په ادب پوښتنه

بی غره خبری

کوي، په شوق توکه کوي، په اخلاص بڅښنه غواړي، او په
!خاموشۍ کې لرې گرځي

ژباړه:

..، زموږ ټولو قربانۍ، بې خوبې

او زحمتونه دې یوه ورځ رنګ راوړي..

ځینې زخموڼه مې په دې خاطر پټ کړل، چې چاقو د هغه چا
په لاس کې وو چې گران و راته..!

ایا تاسو داسې یو څوک لرئ چې لاندې جملې درته کاروي؟
په سکون شي.

ډوډۍ دې خوړلې ده؟

کله چې کور ته ورسېږي یو میسج وکړه.

په ځان دې پام کوه.

ایا کافی پیسی لري؟

ایا غواري چي مرسته درسره وکړم؟

ایا ته مطمئن یی چي بڼه او جوړ یی؟

که ماته دې ضرورت وه؛ نو همپش دې په خدمت کې یمه.

ډېره لږه هڅه هم د زیات ارزښت وړ ده.

دا د دې ښودنه کوي چي یو څوک څومره تاسو باندې پام کوي.

څه د ستړي ژوند کپسه رایادوي؟

د میسج کرنګ شو، الفاظ یی څه داسې لیکلي و!

د مجنون بچیه!

ستاسو لیکنې له درده ډکې دي، له ورايه پکې یوه ستره ناهیلې ښکاري، داسې انګېرم چي ټوک، ټوک شوی یی!

بی غره خبری

زه دی له څو کالو راهیسي تعقیبوم، څو ځلي می هڅه
وکره چې ستا له کیسي او داستان خبره شم، خو نن می
زړه غټ کړ!

کولی شي درد مو راته بیان کړي؟

ځواب می څه په دی الفاظو ورکړ! ما ورته د بل چا شعر
یو ټوټه بیتونه رابېل کړل:

غم به وژلي وي نازکي جني

شکر وباسه چي مينه نه يي!

بيا مي ټينگار وکړ چي زما خلص ځواب له دي بيت څخه
اخيستلی شي خو هغی ټينگار وکړ.

نو په داستان ويلو می ورته پيل وکړ.

په وروستيو کي يي دا کرښي راغلي چې و دي ژړولم.

نور می داستان په نیمایي کي بس کړه

کله يي چي له هغه پوښتنه وکړه :

څرنګه دي په دومره ګڼه ګڼه کي هغه پيدا کړه !؟

ویی ویل کومه گنه گونه؟!

ما له هغې پرته هیڅوک نه دي لیدلي.

ماشومتوب می یادیري، هغه ورځې یې چې د زړه په ځای به
می گوندې زخم کېدې...!

ژباړه:

چا راته وویل

ته ډیر بڼه یی

مسکي شوم

ورته ومی ویل

مشکل همدا ده

هغه لاره،

خو زه تر اوسه په دې فکرونو کې یم :

انسان ولی په چا زړه وبایلي؟

بڼه چې زړه وبایلي ، ولی یې بل انسان خنډ شي ؟

ولی بیا خدای ج سکوت غوره کړي؟

انصاف له پاره بیا سړی چیرته لاړشي؟

چټل نویس لیکونه

له یوازیتوب څخه د خلاصون د پاره ځان ارزانه مه

پلورئ...!

ژباړه:

ستونزه له هغه ځایه پیل شوه

چې هر انسان هر انسان ته ورسید او وویل "مینه درسره

لرم" او ددې جملې اعتبار له منځه لاړو...!

ژباړه:

بی غره خبری

سخته ضربه می ولیده، تر خو پوه شم، هغه چې د پاتې کېدو
نیت نه لري باید مخه یې ونه نیول شي..!

ژباړه:

دومره انتظار می وکړ، چې له یاده می ووتل څه می کول؟!

غوبنټل می ووايم چې....

انسان کیداشي ځيني وخت يې حالت بڼه نه وي،

خو منظم او ښکلي ووسي،

ځان سينگار کړي وي.

انسان کیداشي حالت يې بڼه نه وي!

خو مهمانی ته لار شي.

انسان کیداشي حالت يې بڼه نه وي!

بی غره خبری

خو بیا هم سفر وکي، کافه خونی ته یا رستورانته ته لاړ شي.

څوک د چاله زړه نه څه خبر دي

ژباړه:

یو ډاکټر وايي چې: ترټولو ښه درملنه مینه ده.

چا ترې وپوښتل: چې که دا کار تاثیر ونه کړي؟ ډاکټر په خندا سره ځواب ورکړ، بیا یې اندازه ډېره کړه.."

که تاسو د مینې په سفر یاست، هېر کړئ چې د لارې پای چیرته رسیږي..!

نن د څو شېبو د پاره مړ وم!

په کوڅه کې مې ستا د خندا غږ تر غوږه شو....

بی غره خبری

مونږ باید هېڅ څه له پاره ټینګار ونه کړو!

څه چې باید وشي، هغه کیدونکي دي،

راتلونکي، بیرته راځي،

پاتي کیدونکي، پاتي کیږي،

او

تلونکي، ځي.....!

ژباړه:

ته زما د پاره ماته شوې شیشه وي، خو ما بیا هم لاس
درکړو او راپورته مې کړې باوجود ددې چې پوهیدم لاس مې
ژوبله وي....!

که غوښتل دي زما او د یو بل ترمنځ یو انتخاب کړي، ما مه
انتخابه وه....!

ژباړه:

کال لار او دا دی تمامپړي.

مهمه دا ده چې څوک درته پاتې شول،

څوک تر دې دمه درسره راغلل،

چا هڅه وکړه چې تر ټولو بدو ورځو کې دې یو ځل په
شونډو مسکا راوړي،

چا دې د شتون قدر وکړ، تل یې وبخښلې

او چا درسره مینه وکړه په داسې حال کې چې فکر دې کاوه
اصلاً یې وړ نه یې!!!

نقل

په دې موده کې تر ټولو ریښتیني شی چې ما لوستلی دی د
انسان په روح کې بد شی دا دی چې له کریډیټر سره عادت
کړي نو هیڅکله ورته د احسان په سترګه نه ګوري

ژباړه

ژوند د هر چا لپاره یو شان نه دی یوازی ما ته وگوره زه
په هر څه کې بدبخته یم

زه نور د هیڅ شي په کیسه کې نه یم ما هرڅه له لاسه
!!! ورکړی چی ما غوښتل

زه له تاسو سره مینه لرم مهمه نه ده چې موږ په هر ځای
کې یو

زه غواړم ځینې وختونه د خپل دروند فشار او بی هوا څخه
د خلاصون لپاره و تښتم

هغه څوک و مومئ چی ستاسو په شتون ویاړي، ستاسو له
لاسه ورکولو څخه ویره لري ستاسو لپاره مبارزه کوي

بی غوه خبرې

ستاسو ستاینه کوي ستاسو درناوی کوي، ستاسو پاملرنه
کوي او تاسو سره بی کچی مینه لري.

او شاید دا درته مهم څه نه وو خو دا زما زړه وو چې له تا
سره یې رښتینی مینه درلوده.

که ما درته وویل چی ستا سره خبری کول مي په زړه کې هر
څه رغوی

ته می هېر کړی زه دې نه هېروم ته را نه کرکه کوی، زه
دي ښه او بد وخت ته گران یم زه دی خدای ته ملامت یم

ستا تک به زما په ژوند کې تر ټولو قوی کمزوری وی چی
تر ـــ اوسه می د رغیدو نه وي.

بی غره خبری

هره شپه ستا د خبرو په انتظار کې يم ته مې يادپړي او بيا
په همدې هيله ویده کړم

تر څو مو چي څوک نه وي ازار کړی پرېږده چي خلک مو
په زړه وگوري او پروا يی مه کوئ

زه په دې نه شرمېزم چي ووايم کاش زه هم د دوی په خير
واي

خوب ځای داسي ځای دی چي د هر زړه مات انسان ته د ژړا
بوی ورکوي څوک چي ارام ویده شي

زما په زړه کې اوس هم داسي څه شته چي هيڅکله نه مری
که څه هم ته تللی یی.

بی غره خبری

زړه مات، ذهن ستړی او روح ستړی، نور پروا نه کوي!!

دا ډیره بده ده چی د خوښی رول لوبوي ، پداسی حال کی
چی تاسو دننه ستړی ویی

له زرگونو میله بی وزلی وروسته یوه سندرہ، یو نظر یا یو
ارمان انسان بیرته راولي.

خاموشه، ستړي خوبولي، سترګي په داسي موډ کې چې نه
پوهیږم څه غواړي لږ سر درد او ډېر سوچونه

او که څوک درته وایی ولی دی پوښتنه کولو ته وخت پیدا
کوم دروغجن دی باور وکړه حتی تشناب ته هم له مډایل
سره ځي

بی غره خبری

سر می د فکر له شدت درد کوي وجود می له خوبه ستړی
دی نه پوهیږم چېرته لار شم او چاته شکایت وکړم

ای خوبه څه په مات زړه درته راغلم په زور می درته وویل
د خوب ارمان می وکړو

د فجر لمونځ. جزاك الله خيرا. یوازي زړه پری پوهیږي
خدای له هغه سره مینه وکړه او د هغه سره یی ملاقات
خوښ شو یا الله موږ او تاسو د فاجرانو له جملی څخه
وگرځوی، فجر لمونځ یوه داسی خزانه ده چی د دنیا او د
هغی د خزانو سره نه پرتله کیږی څوک چی د الله تعالی په
ملګرتیا کی فجر او روژه نیسي نو د الله تعالی د دی نعمت
شکر دی ادا کړی". "الصلاة الصلاة الصلاة الصلاة الصلاة
الصلاة الصلاة

بی غره خبری

یا الله د دي ورځې په سهار کې یوه معجزه له چي تقدیرونه
بدل شي او ارمانونه پوره شي. د فجر لمونځ ، اي د جنت
غوبنتونکو

د هسپانوي اداکاري «انا دي ارماس» بنکلا عادي خبره نه
ده

ژوند وکړئ او په مسکا يي

تیر کړئ

چي څوک مو نه خپليري

رخصت يي کړئ...!

.

قهوه وڅښئ او بنایسته موسيقي واورئ څو شپې هېڅ فکر
مکوی ، بنایي ژوند همدا وي!

کربنه

شعرونه ټولگه

څنگ به احساس د چا د اوښکو وکړي

چا چې په ژوند چرته ژرلی نه وي

اول می فکر درته نه وو

اوس می د زړه ستی کاري در پسي دینه

زه خو دي د سترگو په لیدو پسي روان ومه

ورکه دي دنیا شي زه دي څه کوم دنیا سره!

چي می دسختي یار خبریږي

په مابه درد دزړگی څه څه کړي وینه

هيلي می یوه یوه له منځه ځي
پاني د خزان تري جوړي شوي دی

د بيلتانه ماښام مي وژني
له كوره تللي خلك ولي نه راځينه..

ځكه مي ځان درنه راټول كړو
درته بي قدره شوم په ځان وشرميدمه

ده بيلتانه له غرونو تيره
زړه ته راتيره ياره نه راځي خوبونه

هغه اوس چرته زه اوس چرته
نه تري خبرېږم نه زما خبر ورځينه

راشه لږ په رابطو هم فکر وکړه
چې زه څه وم اوتا څه راڅخه جوړ کړ

اوس به خود په نه خبره هم دردېږم
سپېره کانی وم تازېره راڅخه جوړ کړ
حفیظ همیم

غم می د خپلې بی کسی دی
کني گتلي برخي چا پرینې دینه

زما دي لارو ته سلگی دي
ستاله ويجاړه ملکه هېڅوک نه راځینه

راځه راځه چې حساب وکړو
تا ډیر خندلي که ما ډیر ژړلي دینه

د کړېدو به مې نصیب و
گنې په کور کې نازولی هلک ومه.

که چیرې ورځ ده حساب راشي
ده خپلو اوښکو به پوښتنه درنه کړمه

تل وي په مړو سترگو، شرمنده راته ولاړ
چا ته چې کیسه د عشق، هنداره کې کووم

بس یو څوک راته په هر وخت کې یادېږي ،،،،؟
بس یو چا پسې بیخي لهده زړه خورم!

تا وی زړه کې مې خبرې
ما وی څه دي راته وایه؟

په مسکا دي وېل چې هسي

ما وېل هسي دي قربان شم!

به دي تللي لاري گورم

ته به بنکار شوی د لیوانو وی مئینه

زما دي لاري ته سلکی دي

ستا له میراته ملکه هیڅوک نه راحینه

زما د خپلي خوښي یاره

زه به له تانه زیرگی څنګه صبرومه

هیڅ می له وسه پوره نه دي

له ډکو سترګو به دي سترګي واړومه

لالی دی خپله رضا وکړي

په تلو یې نه یم د بی ننګو کار کوینه

کتابونو راته څه زده کړل صمیمه

هوښیاران یې کړو په غم یې اموخته کړو

ستا بندګانو ته د سوال نه مخکې

زهر ډیر بڼه وو چی خوړلي می وای

په زړه کې می د مینې انتها راټولوله

په چاودو چاودو شونډو می خندا راټولوله

رنګ می د تورو سترګو تور شو

ځکه په توره شپه کېنې نکوم خوبونه

تا چ وینم، قدمونه په ارام بډم
گوندي غږ را باندې و کړې چ همیمه!

د هېر شوي یار د کور په لور می بیایې
په بدی کی څه نیکی کوي عاده

په مطلب دي د خدا زه پوهه نه شوم
چي دي ماته او که ما پوري خدا که

زه ریښتیا بی قرار زړه ته ملامت یم
ما ورکړې د دروغو تسلي ده..

د زړه تنګون علاج می څنګه او په څه وګرځمه

موسیقی واورم تاته زنگ وکرم که خه وکرمه

یو سوک چی ډیر لیری اوسیری شپې

نو هغه دومره نه پوهیږي شپې

ما خوشالي وه نه لیدله

ده غمو پنده همیشه په اوږو وایمه

سخت مریض په بېلتانه شمه لالیه

نوم دی واخلم بېرته بڼه شمه لالیه

دا دی بل اختر هم راغی او تیریږي

دا دی ناختم ستا دېمو غمو ورا ته

دا دی کومه ده چی غږ می در رسیږي؟

دا دی بل نظم می هم لیکم هوا ته

زه ترپنه تېر شم مگر سترگی رانه پاته وي
بنار دی یو څوک نه یو څوک ورته پکې تاته وي

یاره ستاد هېرولو کیسې داسې
لکه سپین ویبته چې وکارې او ډېر شي

وخت چې څوک وژني نو یې داسې وژني
بس له جانانه سړی لېرې بوځي

د اسرار په زړه کې راشي جوړ ته راغلي
چې هوا چرته را لرې کړي د شپې ور

کاش چې داسې آنې شي چیرته جوړې

چی د مخ پر خای ضمیر پکې کتی شو

مقرر چی خه د خدای وي هغه رسي

گني بده ورځ ده چا په ځان پېرزو شي.

زه د اهو نو اسوېلیو په تم خای کې ولاړ

ستا د غرور ټکسي ته لاس ونیسم نه ودرېزي

د باران دې کمال ته گوره

له یاده وتي خلک بیا دریادوینه

په بی قدری می گرمه نه یی

په اسانی موندلي تل بی قدره وینه

څنگه می خپله کړلي ډېرو دعاگانو باندې؟

څنگه یې راکړلي د خدای رضاء دي ولیدله!

ما د نصیب نه تېښته وکړه

نصیب زما د لارې مل راسره ځینه

د بېوسۍ کیسې به نکړې

په خپل وطن کې سترگې ټیټې گرځومه

د مازدیگر زیریه لمره

په ناخبره یارمۍ وایه سلامونه

اچې هلی، ځلې مې کولې

ما وېل فاني دُنیا به تل ولاړه وینه!

ستا د انتظار له خوږو خوند اخلم

ستا دیدن که نن نه وي سبا به شي

چې چرته يې احوال دې راوړه

بي غوره ياره اندېښنو لېونی کړمه

د غم می زور په زړگی نه رسیدی؛

مخ ته می راغلی نو بدرنگ یی کړمه!!

د زړگی ټول زور به راټول کړم

یوه ګیله به خدای ته وکړم بیا به ځمه

ناڅاپه غږ را باندې مکره

ته به مستي کړې ما به زړه چاودلی وینه

ماته می خپل زړگی معلوم دی

که نن یې صبر کړم سبا دې یادوینه

ازار وه می مه جانانه

بل به دې خوښ شی بیا به تا ازار وینه

مخامخ کپنه چې دې گورم

زه د دنیا د کاره تا وپستلی پمه

لکه د ساه، وین ویده، نه پېژني

یاد دې که ورځ وي او که شپه، ځي راځي

لکه ډار کاندې ورغومی له گرگانو

هسي رنگ له جدایی نه زما ډار شي

تا یادوي چې یار دې نه دی ښکلی

تولی دنیا لکه چي بنگ وھلي

تا ته زیر زیر کتل په زیرونو عذاب

له تانه مخ اړول بله گناه

نن هغې زیرې ډاکټرې ولیدم

راغله په موسکا یې راته وویل

مخ باندي دې گونځې ډیرې شوې دي

سر نه دې ویښته هم دوریدلي دي

ته جوړ لا هم هغسې په غم کې یې

زه ورته په سترگو کې موسکې شومه

ورو غونډې مې وویل چې بڼه یمه

هغسې دورې راباندي نه راځي

اوس بی له دوا هم ویده کیږمه

بیا هم کله کله څوک رایاده شي

بیا می په خبرو کی ساه لنډه شوه
څنگه چې ډاکټري راته وکتل
سترگي می له اوښکو ډکې شوې وې....

سعود

فکر می بل چپرته وو؛
وبښه څه دې ویل؟

بنا نور دې نه یم په کار،
ریښتیا له زړه دې ویل؟

ورځه په مخه دې ښه،
څومره خواږه دې ویل

زموږ زړونه چې د بل رضا ته گوري

په سینو کېنې که زموږ دي، زموږ نه دي

څه به تشریح کومه زه د شرح شوي فکر

څه به جواب کومه زه د لاجوابو یاره

د بدنمای او رسوایی څه مطلب

جذبه د مینې وه څه غلا خو نه وه..!

زړه مې په توپونو نه نړیږي

ستا په وړه خبره درې وړې شینه

چې چیرته یې احوال دي راوړه

بی غوره یاره اندېښنو لېونی کړمه

هله مې بل په ژوند را ګډ دی

دلته می نوک له غوبنی څنگه وایومه

څنگه یې؟ چرته یې؟ لالیه زندګۍ څنگه ده؟

پوښتنې مه کوه چې وران به درته وغږیوم

کومه جنتي څهره به ستا زړه کې راګرځي؟

هی د ګلو ونې! ته به څوک له خدایه غواړي؟

دا چا اوویل چې د زهرو ګولی خورمه ورپسې؟

زه داسې مټین نه یمه چې مرمه ورپسې!

جانان دی ښه په خپله پښتو...ودریږي ریباره!

زه دومره لیونی نه یم...چې ځمه ورپسې

راځه چي وېش د دنيا وکړو

يو ته زما شه، دنيا ټوله دي ستا شينه

باران ورپوي، ته د تگ خبرې ولې کوي؟

خدای خو دي ودر وه ټولې سپياري مخ ته

کوي مي غور کي ازانگه ستا دا خبره اوس هم

چي خلک څه لري؟ هميمه تا خو ما لري

په ليوني زړه به مي څه کړل

که را نازل نه وای د صبر آياتونه

څوک تر تا دي رسېدلي

ژوند په لاره لاره تله دي

تصویرونه لکه فرېم کې

خلک ټول دننه مړه دي

خدايکو بڼه رښتیا دي ووي

څوک دچا له غمه مړه دي

#تسنيښ

ستا د تلو نه پس يواځې پاتې نه شوم

تانه خکلي يو په سله مي پيدا کړه

لکه ما غوندي په مينه پاکه مړه دا

لکه ځان غوندي پاگلې مي پيدا کړه

څوک یوازی په تلو نه هېرېږي؛

ځینې وخت ځینې خلک وي، مگر هېر شوي وي!

د راتلو نیټه دې دومره لرې مه ګډه

هسي نه چې د بل ښکلي هوا واخلم

د اشنا غم دی، څه پردی خو ندی

زما رضا ده، پرېږده ومې دې خوري

په موبایل مې څه نا څه مینه ماتېږي

ستا پینځه زره عکسونه راسره دي

نور څه دي خو یو دانه زنځیر دی دیوالونه دي

مخامخ راځوړند دي تصویر دی دیوالونه دي

دا لکه مرغی چې د پنجرې تر کرکې ځان وهي
سوي ازانگي دي، زما وير دی دیوالونه دي

حال شوکیرزده دی هغه هم داسې چې مه پوښته
زه یم، بلاگانو ته تقریر دی دیوالونه دي

جار څه په کمال دی خپل ګرېوان ته کېنولی یم
ته به وایې پروت راباندې تیر دی دیوالونه دي

چت رانه پرواز غواړي حیران مې زړه تنګون دی
نوم دي په څلور اړخه تحریر دی دیوالونه

زړه مې په هیڅ نه راتولیري
ما دبایللي ژوند یادونه ژړاوینه.

ژوند می بایلی ده ملگرو

خوانی به تیره وی چی بیرته یی گټمه.

ارمانه باس که نور په خوله شه

نوره ستا اوښکو په خای وینی توایه وامه

کلو کوڅو کی به نری کرم

په تنکی عمر ده مرکي نه جدا یمه

که چیری ورځ ده حساب راشی

ده خپلو اوښکو به پوښتنه درنه کرمه

زړه می ده تورو وینو ډاگ دی

ده خولی خدا خو ده ناکامه درته کرمه

خلک خو وایی چی سپرلی ده

په ما خزان دی چی له تانه جدا یمه

خبری لیری سړی ده دی

بغیر له موره تیره وای نشم واختونه.....

د بېلتانه راپسې مخ شو

یار یې جدا کړو اوس مې له کلي نه شړینه

زرګیه! ولې نه صبرېږي

تا په بې ننگه یار کې څه لیدلې دینه

چی مې ورغله زخم بیا تازه کړی

هغه مغرورا لیوانی چرته دے

او بیخی بیخوندا بے سورورا یمہ

ماہناما ہغہ یو سریے چرتہ دے

انگی یی پہ خو پوله رنگ کی رنگ وو

د هندو د لور لری مخ می خوین شو

happyholi2024

مانہ د مات زڑہ تیوسونہ کوی

دا خلک خومرہ گران سوالونہ کوی

زہ چي اعتبار باندی خورلی یم چا

ہغہ پنخہ وختہ مونخوتہ کوی

غزل

۔ زہ بہ ترے لار یم پہ دنیا بہ دی زہ نہ بنہ کیڑی

بی غره خبری

زړه به دې تنگ وي په هیچا به دې زړه نه بڼه کیږي

یوه خدا به دې د عمر تکلیفونه هېر کړي

د نورو جونو په خدا به دې زړه نه بڼه کیږي

ازله تېر شه ترې د مینې دې خدای بیخ وباسي

مین به شي خو گوره بیا به دې زړه نه بڼه کیږي

انتخاب

==*

څه موده کیږي اندېښنې کوم وسواس کومه

لکه یو وړوند د نا لیدلي غم احساس کومه

څه چې ځي لاره شه زاری رانه ولاکه کیږي

نه مي عادت دی او نه دومره ټیټ او پاس کومه

==*

خدائے خبر ولی خو زه کله کله
یو زور ورغلی پرهر وگروم
یو لری تللی یاد راوگرخوم
یو ستري شوي غم ته غاړه وحم
یو خوبولي خریکه وڅېرمه
یو غلے شوے درد راوپاروم
د زړه دننه مقبرې ته ورشم
ستا د یادونو هديرې ته ورشم
په یو پرېوتې څلي وغورېږم
په یو وړان شوي قبر وژاړمه
ډاکټر صاحب شاه صابر

ناڅاپي به لالی در ولی په مخه
کله-کله الله دومره مهربان شي!

چیرته د مستي خوانی مسته خندا

چیرته د مات زیرگی دا غلی مسکا

چی ستا په خیال کی به زه څنگه ومه

دغه آرمان به می په زړه پاتی شي

ته د اباسین په غاړه وچی شونډې ناست یی

ستا هم زندگی کیږي حیران یمه حیران.

زما د زړه ډاکټره راشه

په نا علاجه مرض پورت یم مړ به شمه

ستا یو تصویر ته می بلا ډیری خبری وکړی

ستا یو تصویر ډیر کبرجن وو هغه هیڅ نه ویل

لالیه سخت راباندی زور دی

د خپلی ساه سره می زړه خولی ته راحینه

څه د ستریو هیلو پند می په شا کړی

څه په ورکو ارمانونو پسې ګرځم....

ناڅاپي به لالی در ولي په مخه

کله-کله الله دومره مهربان شي!

په زړه کی راته ولکوي ستنې د ښو.!

بیا وروسته رانه وغواړي بېننه لکه نرسه !

زه د دنیا د ګاډي هغه سوارلی

چې په یو ښار باندې د شپې تېره شي

د بنار د خلقو جوندون وه نه ویني

د بنار د خلقو مخ ته وه نه گوري

د بنار د حسن ننداره وه نه کړي

د بنار نه بی وصاله بېرته لاړ شي

صابر

غزل

چی سندرې د عشق اورې، پېښماني به دې زیاتېږي

اوس به گوندي لږه لږه، اندازه درته لگېږي

تنهائي دې په مابښام کې په زړه بوج ده او کنه ده؟

اوس پوهېږې ځینې خلک، د چا ولې نه هېرېږي؟

څه لوی ظلم کوي ځینې، چې په تلو دې پرېږدي ژوند کې

داسی تشه چی په بل چا، تر ابد نه ډکپړي

ته موسکی یې زه دې وینم، مگر دا حل ماته نه یې
اوس نو وایه زما ذهن کی به، څه څه نه تېرپړي؟

یوه ورځ به مې دا زړه وي، داغ به نه ورباندې ښکاري
جاذبه ستا د ښایست به، ما خو نه وي چی کمپړي

ستا موسکا یوه شپبه وه، خو زه بیا هم بختور یم
ځینو خلکو ته همدغه، پاچاهي هم نه رسیږي

ته پوهیږې مخکې نشته، له دې پرته بله لاره
زه پوهیږم چی تر تا، پورې مې چیغې نه رسیږي

وخت چی تېر شي نو همیمه څه یادونه داسی هم وي

بی غره خبری

لکه څوک شپه کې روان، په هدیره کې وی ډارپړي

انتخاب خوبنی غزل

ما په ډوبو ډوبو سترگو کې در واخله

ما په غرقو دریابونو کې لاهو کړه...!!

د زړه د زخم درد په ځان پسې په خپله وړمه

یوازېتوب دی خوړېدو ته هېڅوک نه لرمه

تاسو په یو او بل راوگرځیږئ ذوق خړوب کړئ

((زه به ویده شم تلو راتلو ته هېڅوک نه لرمه))

« درمان »

انتخاب

خاموشه خاموشي شي نابللی زړه ته راشي

بی غره خبری

چی شپه شی ټول ویده شی یو څوک غلی زړه ته راشی

چا ته مخ ور وړوو چی ته اړوي مخ؟
*څنگه بی کعبی روا دی بلی خوا ته لمونځ؟

ب_باران

څه دي ؟ بهسودواله تاته نه رسي
څه دي ؟ چې د خدای په کرم نه کیږي

بهسود وال

په صورتونو کی می ته یی انتخاب که منی
او صورتونو کی بېخي سورت الناس انتخاب

ممتاز

ته مصروفه یی منم خو هیر دی نشی

ته قبله د یوه زړه د عبادت یی

ته د خلکو غوندې تشه د خان نه یی

یو سړی دی اوس یی هم ته ضرورت یی

حفیظ همیم

انتخاب

بلا دی واخلم، په بلا باندې پوهیږي که نه؟

زه درته څه وایم، په ما باندې پوهیږي که نه؟

دا می دُعا ده، ته دُعا غوندې په بره لار شی

دُعا دُعا وي، په دُعا باندې پوهیږي که نه؟

ما ته گلاب گلاب بللی، ته گلاب پیژنی

ته د دې ټکي په مانا باندې پوهیږي که نه؟

ستا سزاګانې درېنمه خو یو کار به کوي
زه چې د زړه زخمونه بنځینه انکار به کوي

درسره ځمه ستا د سترګو نه مخ نه اړومه
بڼه راته پته ده په لاره کېنې گزار به کوي

بلها ګلونه پکښې سر اوخوري چې سر پورته کړي
زړه ئې مني نه خو غندنه د بهار به کوي

درد نه لمبې اوباسه زخم نه ټکور اخله
هرڅه چې وي خو دا نشه نشه روزگار به کوي

شاره ده سم د مابنامي نه په کښې غله راوځي
وخت مختصر دی لاره لویه ده تلوار به کوي

د خاموشۍ کنړې معنی وي شونډې زر پرانیزه
که اراده دي د الفت وي نو اظهار به کوي
انتخاب

ما به وهلي څومره څومره فاصیلې وي شاته
تاته به راغلم کنه ډیرې میخانې وي شاته

زه په هغې هغه په ما او مونږ مئین په یو بل
په یو رشته پسې بلها بلها ریشتي وي شاته

دغه یو ووم او دا نور وو ارمانونه زما
زما په کټ پسې چې کومې جنازې وي شاته
انتخاب

څه ځلونه څه رنگونه څه نغمې کړم
ستا د بنار خبرې ستا په شان خوږې کړم

زه د هر محفله سترې کور ته راشم
زه په هر اتن کښې ځان درې درې کړم

هغه سترگې دې یو څو ورځې زما شي
چې د مینې په خوبونو یې مړې کړم

انتخاب

د ماتو ماتو زړونو بد دعا شه ورپسې
جانان چې درنه تللی دې بلا شه ورپسې

تا هسی له شوخی ورته ویلی وو چی خم
سړی لیونی شوی دی اوس راشه ورپسې

دردونه قراریزې لږ د مالګې په اوبو
چی څوک درته یادیزې په ژړا شه ورپسې
انتخاب

تا خلق د کاذب نصاب په شور غلطول
او زه دې غم رنګه له زواله ویریدم !

دنیا وه خلقو وکړلې پنځه پنځه یارۍ
خو زه میرات د زړونو له وباله ویریدم
مومند صیب

نظم

له مانه تللیه مرور لالیه

د تنهایی ازیت وخورمه

ژوند می تبریږي د سکروتو په سر

د جدایی ازیت وخورمه

له مانه تللیه مرور لالیه

زندگی ډېره بی خوندی نیولی

د زړه په رنځ یې اموخته کړم درنه

د زړه ورغوي می پولی نیولی

له مانه تللیه مرور لالیه

زما د زړه وړانې کوڅې ته راشه

د فراز شعر دې اورېدلی کنه

(له ما خفه یی زمانی ته راشه)

له مانه تللیه مرور لالیه
د هر احسان دې پوره وړی یمه
د ژوند په لاره می تنها مه پرېږده
راشه تکمیل می کړه نیمګړی یمه

له مانه تللیه مرور لالیه
هغه یوه خبره مه یادوه
په ژوند کې نوې کیسې هم ډېرې دي
هغه زاړه خبره مه یادوه

له مانه تللیه مرور لالیه
زندګي نه ارزي په غم ومنه
زه دې په ټول جهان بدیل نه وینم
که یې مني په خدای قسم ومنه

له مانه تللیه مرور لالیه
په ننواتی کی می گل راوری
غواړم نازک زیرگی دی لمس کړمه پرې
ما د بخشش په نوم غزل راوری

له مانه تللیه مرور لالیه
راشه ژړا می په خندا وایوه
وجود می وایره کړه گلزار د گلو
پاسته لاسونه دی په ما وایوه

له مانه تللیه مرور لالیه
راخه راخه د خفگان ور وټړه
د بیلته لاله بلا لار خطا کړه
په دی وحشی مارغه نظر وټړه
له مانه تللیه مرور لالیه

که ژوند تمام شي زندگي ودرېږي
بيا بېنېمان يې وخت به نه راگرځي
که مې نبضونه د زرگي ودرېږي

بڼه هندوان دي چې په يو او بل مټين دي
ورک پښتون شه چې يې کور په کور بدی دي.
د_رنگونو_ورځ

لکه تصوير له آيينې تللی دی
زړه مې خدا چېرې له سينې تللی دی

ګوندي د سولي سفير زېری راوړي
د جنگ اتل له افسانې تللی دی

د ماشومتوب په لټه وتی حیران

د بوداتوب له زمانې تللی دی

په تا به کله کله بوج شوم پوهیدمه به بنو!

نور می په دې نړۍ کې څوک وو ما به چاته ژړل؟

*** .

څه بېباکه خلکو ته مو زړونه پښو کې کېښول

لري که اورښته، ارزښتونه مو ارزان کړل

ما چېرته دسې ځای ته یوسئ

چې نه خبرې وي، نه خلک، نه کورونه

بس یو څوک راته په هر وخت کې یادېږي ،،،،؟

بس یو چا پسې بیخي لهده زړه خورم !....

یوه مینه رواجونه کړه ایساره

یو گلاب د کتابونو منځ کي قات شو

چي زخمونه ورته یو یو کړم په گوته

زندگي راسره نه کيني حساب ته!

مینه نه کيږي پښتو کيږي ازله

گلابونه کتابو نو کي زاړه شی

د خوانی خوندونه مفت نه وه سعیده

زمانه به یې درڅه اخلي تاوان ورو ورو

پخوانی یادونه هم لکه عزاب وی

اوف له خپلی حافظی نه هم په تنگی یم

بی غره خبرې

چی سندرې د عشق اورې، پېنېماني به دې زیاتېږي

اوس به گوندې لږه لږه، اندازه درته لگېږي

تتهایی دې په مابنم کې په زړه بوج ده او کنه ده؟

اوس پوهېږې ځینې خلک، د چا ولې نه هېرېږي؟

پخواني یادونه هم یو لوی عذاب وي

اوف له خپلې حافظې نه بیخي تنگ یم

دچا په سترگو پوسی شم لیونی؟

ده چا لیدلو پوسی می زړه خو گیگی ...!

هغه په ما پسې دوه درې قدمه نه راتلله

توبه دا زه خانه خراب پسې تر کومې لارم

ستا اوازونه راخي

زما په غوږو لگي

خو لا وزگار نه یمه

لا دي پراته راته یو څو کارونه

لگیا یم یو یو رسوومه سر ته

بیا چې تمام یې کړمه

بیا که ته نه وایې هم

زه به درځم پخپله.

بیا د کوم دېوال تر شالۍ ژونده پټ دی

کور کې ستوري پسې گرځئ! بهر نشته

نظم

زه اوس دومره شوم چې ته راپسې ژاړې؟

ناروغي دي ورځ په ورځ پسې زياتېږي
گرځوي دي کورنۍ په ډاکټرانو
ته په داسې يوه رنځ باندې اخته يې
چې بې ما ورباندې هيڅوک نه پوهېږي
هره ورځ درنه همدا خبره اورم
راته وايي ژوند بې تا نشم کولی
ځان به ووژنم که ته راڅخه لاړې
زه اوس دومره شوم چې ته راپسې ژاړې؟

له دفتره دي اخستي رخصتي ده
خبر شوی يم نه ځې وظيفې ته
د همزولو محفلونو دي پرې ايښي
شپه او ورځ دي په کوټې يې ننوتې
پټه ژاړې راپسې درته يادېږم
خپل وجود دي په غاښونو باندې داړې

زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاري؟

د نصرت په غږ اردو موسيقي اوري

بي يوازي په تياره کوټه کې ناسته

او شکولي دې تنی د گريوانه دي

د ناکامي ميني فکر درسره دی

دواړه لاسه دې له ځانه راتاو کړي

هر يو بيت يې له خپل ځان سره ژباړي

زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاري؟

هر زيارت ته د خپل بنار يې ورغلي

په کوډگرو دې هم کړي تعویزونه

نفلاتونه دې زما لپاره کړي

شکرانه دې د خپل غاړې جامې ايښي

او ورکړي دې بې حده خيراتونه

یعنی دومره ضرورت لری وه ماته
چی له خدایه می په هره المانحه می غواری
زه اوس دومره شوم چی ته راپسی ژاړی؟

په سپین مخ دی د مابینام تیاره خورپړی
سور سالدو دی سور شفق ته ورته کیږی
د رواج زنخیر په پینو لاسو تړلی
ستا د اوبنکو او سلگو نه صدقه شم
د زوال په شان د غره په سر ولاړی
زه اوس دومره شوم چی ته راپسی ژاړی؟

نېمه شپه ده ته لا ویینه یی تر اوسه
پر واټسپ می د خواب په انتظار یی
هر گری راته رالیری مسیجونه
تلیفون دی په لاسونو کی نېولی

مگر بند دي زما دواړه نمبرونه
غلي، غلي له خپل ځانه سره ژاري
زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاري؟

ته لوبغاړی د غمجن فلم د مينځ يي
زړه نټلی يي، داغلی يي، پرهر يي

راشه اوس دي هم زما په زړه کې ځای شته
لېونیه! ځان راټول که در په در يي

ستا د یاد په سر قسم خورم
که دروغ به درته وایم
نو په ژبه دي ګونګی شم
ته مې دومره ډېر یادېږي
لکه زه چې داستا مور یم

لکه ته چې زما زوی یی

نظم

تللي

که نظر می دی د سترگو

که می تور رنگ د وېښتو دی

که می زور د مین زړه دی

حرارت که د جذبو دی

که می چیغې تا پسې دي

که جنت می د خوبو دی

په حسرت ورپسې گورم شکسته یم

زه په تللیو پسې زښته ډېر خپه یم

که می ورځې دي د عمر

که کلونه د ځوانی دي

که ملگري پخواني دي

که خبری پخوانی دي
هرکلي خواړه خواړه دي
که ترڅي خدای پامانی دي
نه هېرېږي څه په بد عذاب اخته يم
زه په تللیو پسي زښته ډېر خپه يم

که سکون زما د زړه و
او که ستا مهرباني وه
کله زه ملامت شوی
کله ستا بدگماني وه
ژوند کې ستا له لیدو پرته
نوره سمه پرېماني وه
دا هر څه چې رایادېږي بس غوسه يم
زه په تللیو پسي زښته ډېر خپه يم

لېونتوب و او که مینه
زه د دواړو پوروړی
خدازده کوم یوه کرلی
زما زړه کې د غم زړی
څه بې ځایه لویې هېلې
څه بې ځایه به وم ستړی
تل یې یاد ساتم د نورو غونډې نه یم
زه په تللیو پسي زبڼته ډېر خپه یم
که خندلې مې یوازې
که ژړلې تا سره دي
چې هر څه زما په ذهن
کې تړلې تا سره دي
که غروب ته په وروستي وار
مې کتلې تا سره دي
په یوه یوه پسي اړه اړه یم

زه په تللیو پسي زبنته ډېر خپه یم

که یادونه خاطري دي

که مو شوي خپګانونه

که اخیستي مو یو ځای دي

تر باران لاندې ګامونه

که په شعر کې مې کړي

تاته هر څو اوازونه

هغو ټولو ته همیمه شرمنده یم

زه په تللیو پسي زبنته ډېر خپه یم

خفیظ همیم

غزل

بدی بنیراگانی له خولی وځي ستا سفر ته می
سترگی نور په ډېرو کتو سترې شولې ور ته می

تلی؛ زما د چیغو دې ذره پروا هم ونکړه
لږ خیال به دې کړی و د مات زړگی پرهر ته می

داسې دې رامات کړلو باور خو څه بنګړی نه دی
اوس که ملایکه هم شي، نه راځي نظر ته می

هیڅ هم ملامت نه یی، ما خپله په خپل ځان کړي
ته لایق د پښو نه وې، راپورته کړلې سر ته می

نه وایم، په ده پسې به ټکی بد هم نه وایم
تیتې سترگی پاتې یم صمیمه! خپل باور ته می
صمیم پاچا

غزل

مانه خوشاليو بيخي لاره واپوله

تا چي كله رنگ او خپره ياره واپوله

خه كه راكوي دي او كه نه، د الله خوبنه

يوه پينه مي په بله بڼه كړاره واپوله

نوم دي زما واورېد، كركي ونيوي كه شرم؟

ولي دي خبره وار له واره واپوله؟

غم يې د خپري رنگ اپولي و، وخ جار

خه زري له حان خخه هنداره واپوله

خدای دی کافر هم ساتي ددی پښتو له شر
دا جیلی یې څه له شور، سینگاره وړوله

ودی کوت صمیم غله زما د شعرو زور؟
څنگه مې په ځان پسي بیمار وړوله
صمیم پاچا

راشه لږ په رابطو هم فکر وکړه
چې زه څه وم اوتا څه راڅخه جوړ کړل

اوس به خود په نه خبره هم دردېږم
سپېره کانی وم تازېره راڅخه جوړ کړ
حفیظ همیم

زه ستا په مړو سترگو مين يم
که خلک نور گمان کوي رانده دي شينه

زما ټوتی ټوتی زرگيه
چی مازدیگر شي په جارو دي ټولومه

یواځی ما باندی تیاره ده
که د تمامی دنیا مړه دي مشالونه

غم دي کمیښ نه دی چې زور شي
زما له عمر سره سم دي ستا غمونه

چی د جانان دیدن پری نشي

بیکاره سترگی دی رندی شي خوښ پری یمه

کله به یم کله به نه یم

که بیخي نه یم بیا به اوکړي ارمانونه

په نیمه شپه مرور لاری

دغه زیاتی به دی تر مرگه یادومه

په زړه به غته تیره کیږدم

یا به برق و چوي یابه صبر شي مینه

په ما رنځور لالي ته وایه

ناروغه نه یم غم دی تکه ژیره کړمه

خه به دی وبخښم جانانه

بی غره خبری

د خدای راکړي خدا تا بی برخی کر مه

ناخبره رنگ می تول در پسی بایلود!!!

او په پای کې ما تول زده کړل چې څنگه یوازي قوي واوسم

.....پای..... خداحافظ.....

هیله دی چې کتاب مو لوستی ویی او که کومه غلط رانه
شوی ویی ماته کولای شی مسیج وکړی 0711638977

نور کتابونو لپاره مه درسره تعقیب کړی

او دغه ادرس له لاری هم ترلاسه کولای شی

(C) Ketabton.com: the Digital Library

اکرام الله «زیار»

خلک به څه ووايي ډډ 🙄🙄

ډیر خلک نه د خپل زړه کار کوې نه د زړه خبری لیکي او
نه د زړه خبری وایی ځکه ویريږي چی خلک به څه وایی زه
وايم د خلکو پروا مه کوه دلته د خلکو عادت دی څوک چا
ته او په چا پسې ښی خبری نه کوی نو ښه ده چی ژوند
د په خپل زړه وکړی او خلکو ته بلې بلې ووايي!

له نورو برياليتوبونو په هيله 1403/3/14

 PRINCE IKRAM

 0777638977
0711638977

(C) Ketabton.com: the Digital Library

مه درسره تعقيب کړی نور کتابونو لپاره

بی غره خبری

Get more e.books form www.ketabton.com

Ketabton.com: the Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library